

Biblioteca Centrală
Regiunea
Hunedoara

Nr. 7 (247)
Anul IX
20 februarie 1960

**MEDICI ROMÎNI
ÎN R.D. VIETNAM**
(pag. 9)

Proletari din toate țările, uniți-vă!

FLACARA

REVISTĂ SOCIAL-POLITICĂ
ȘI LITERAR-ARTISTICĂ

SOLIE A PACII ȘI PRIETENIEI

MOSCOVA

Aeroportul Vnukovo, 10 februarie 1960. Plecarea președintelui Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. S. Hrușciov, în călătoria sa prin India, Birmania, Indonezia și Afganistan.

Primul ministru al Uniunii Sovietice, N. S. Hrușciov, și-a început călătoria prin câteva țări ale Asiei: INDIA, BIRMANIA, INDONESIA și AFGANISTAN. În toate aceste țări, ca și pretutindeni în lume, vizita șefului guvernului sovietic este considerată ca o nouă și importantă misiune de pace și prietenie. Caldele manifestări de prietenie cu care a fost întâmpinat N. S. Hrușciov de popoarele Indiei și Birmaniei, ca și pregătirile festive care s-au făcut în Indonezia, în așteptarea sosirii primului ministru al Uniunii Sovietice, sînt expresia cea mai concretă a simțămintelor de prietenie și recunoștință față de Uniunea Sovietică, față de politica ei de pace, față de ajutorul dezinteresat acordat de U.R.S.S. acestor țări.

„În pofda deosebirilor în ceea ce privește orinduirea socială a celor două state, dezvoltarea largă a relațiilor de prietenie, politice, economice și culturale dintre Uniunea Sovietică și Republica India arată încă o dată întregii lumi posibilitatea unei colaborări rodnice și reciproc avantajoase între toate statele. La baza prieteniei noastre se află lupta comună pentru consolidarea păcii”.

N. S. HRUȘCIOV
(din cuvîntarea rostită la marele miting de la Delhi)

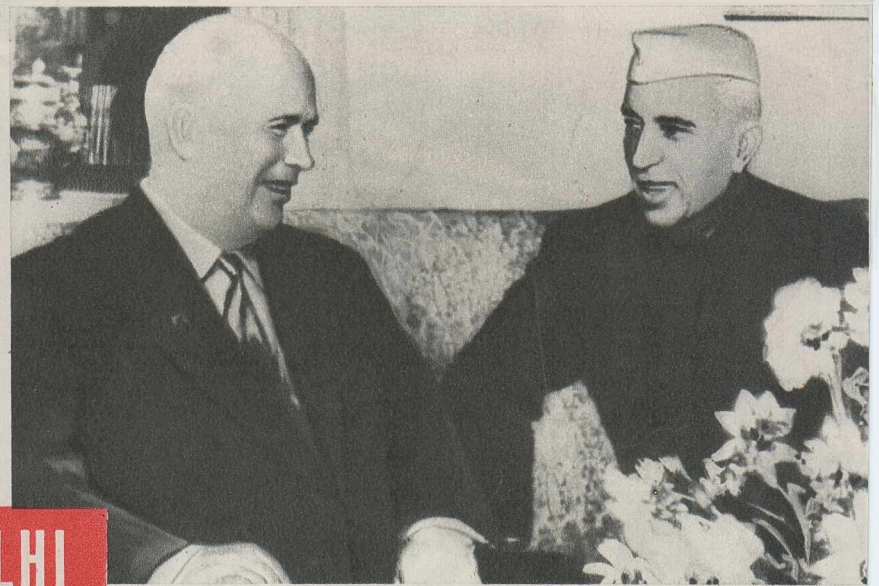
„Di. Hrușciov face în prezent o călătorie într-o serie de țări, purtînd un mesaj în care indică felul în care să se instaureze pacea și să se lichideze în întreaga lume războiul și arma războiului. Aceasta este o problemă dificilă și complicată. În fața lumii însă nu poate sta astăzi o problemă mai măreață decît aceea a încetării înarmărilor și folosirii noilor forțe disponibile pentru binele omenirii”.

J. NEHRU
(din cuvîntarea rostită la marele miting de la Delhi)

DELHI

La sosirea în capitala Indiei, N. S. Hrușciov este întâmpinat cu căldură de Rajendra Prasad, președintele Republicii India. Pe tot parcursul de la aeroport la palatul Raștrapati Bhavan, unde a fost găzduit, N. S. Hrușciov a fost salutat de aproape un milion de locuitori ai orașului Delhi. Răsunau exclamațiile: „HRUȘCIOV ZINDABADI” (Trăiască Hrușciov!), „HINDI RUSI BHAI-BHAI” (Indienii și rușii sînt frați!) În fotografia din dreapta, N. S. Hrușciov și J. Nehru, întretînîndu-se cordial.

La invitația guvernului Uniunii Birmane, N. S. Hrușciov, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. a vizitat Birmania, în drum spre Indonezia. În fotografie: clădirea primăriei din Rangoon — capitala Birmaniei

RANGOON

Din toată inima:

BUN VENIT!

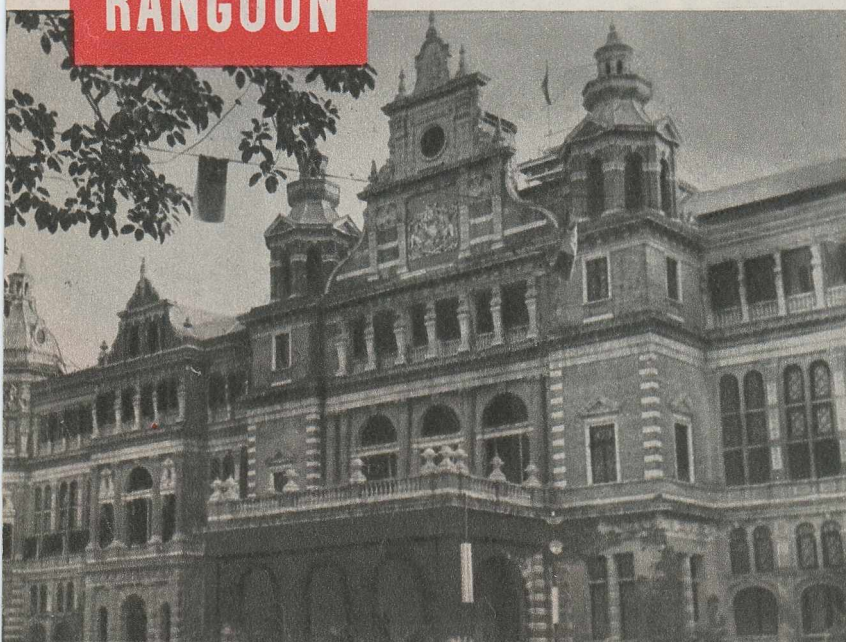
DJAKARTA

«Întregul popor al Indoneziei salută cu căldură vizita lui N. S. Hrușciov în țara noastră, urîndu-i din toată inima primului ministru al Uniunii Sovietice: „BUN VENIT ÎN PATRIA NOASTRĂ!”

Fiecare indonezian s-a convins de politica de pace a țării noastre, de dorința lor sinceră de a ajuta poporul indonezian în propășirea țării sale — fără a lega aceasta de vreo condiție politică. Nu putem uita, de pildă, cum atunci cînd compania de navigație olandeză a fost izgonită din Indonezia, Uniunea Sovietică ne-a dat un mare ajutor prin trimiterea celor 12 vase maritime, dînd astfel posibilitate republicii noastre să mențină legăturile normale între insule. Totodată, datorită acestui fapt, mulți marinari și muncitori portuar au fost salvați atunci de primejdia șomajului.

Actuala vizită a premierului Hrușciov va întări și mai mult convingerea indonezienilor că, în Uniunea Sovietică, au un prieten și un aliat credincios în lupta pentru pacea generală, pentru o nouă societate, dreaptă și înfloritoare.»

AHMAD SUMADI
membru în conducerea sindicatului marinarilor și docherilor din Indonezia

Arme rachetă la o paradă militară în Piața Roșie din Moscova.

SCUTUL DE NĂDEJDE AL PĂCII

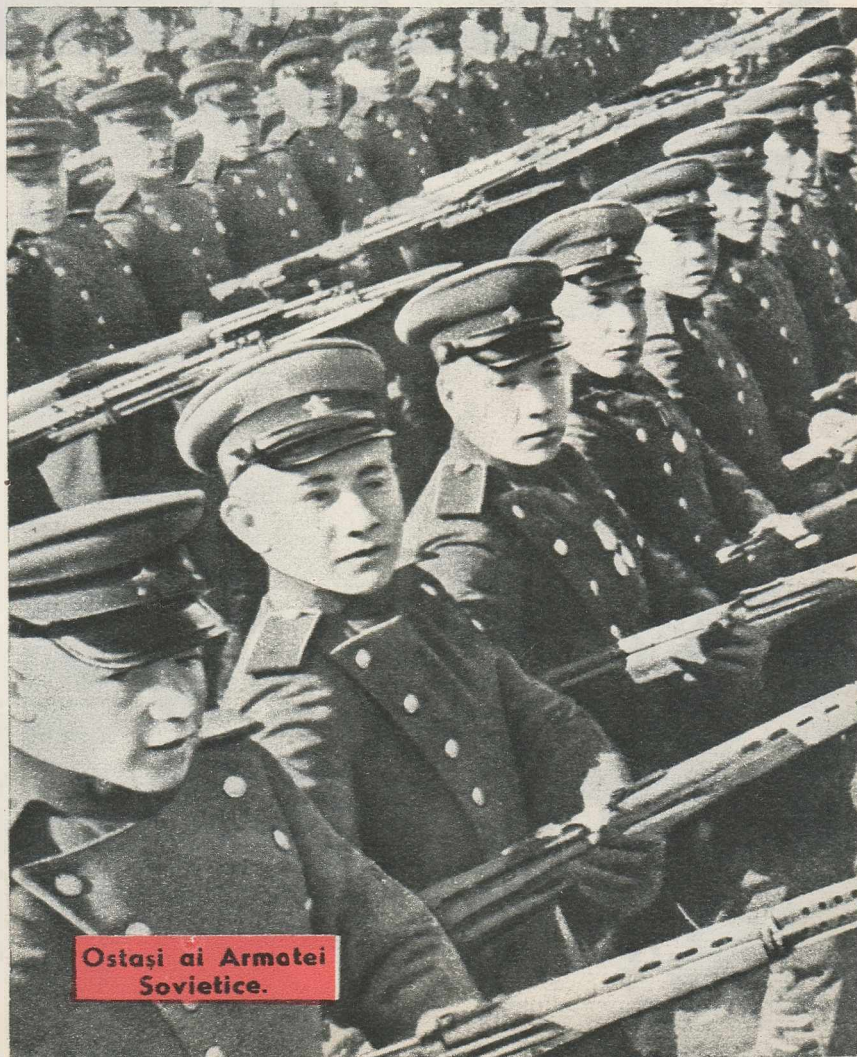
A cum 42 de ani, tinăra Armată Roșie zdrobea la Pskov și Narva trupele trufașe ale imperialiștilor germani. Calendaristic, atunci s-a semnat actul de naștere al Armatei Sovietice. De atunci, gloria ei a trecut peste toate meridianele lumii.

Ostașul roșu care a minuit pușca acum 42 de ani, pentru a apăra revoluția, este azi moșneag. În 1941, feciorii și nepoții lui au trebuit, în numele cuceririlor lui Octombrie Roșu, să pună din nou mina pe arme — de data aceasta pe arme de alt calibru, de altă putere de foc. Așa a poruncit libertatea. Așa a poruncit viața. Așa a poruncit istoria. Și Armata Sovietică și-a îndeplinit în 1941-1945 — la fel ca și în 1918 — datoria, zdrobindu-i pe dușmanii omenirii, imperialiștii hitleriști.

Dar Armata Sovietică a intruchipat nu numai o extraordinară forță militară, ci și o urlașă forță morală pusă în slujba păcii, pe care nici o armată n-a avut-o vreodată.

În ceasul de față, Armata Sovietică, de strajă păcii și libertății popoarelor, cunoaște o înzestrare în care își soun cuvîntul cele mai moderne cuceriri ale științei și tehnicii. Și, cu toate acestea, Uniunea Sovietică cheamă guvernele lumii să îplinească cel mai vital deziderat al vieții: dezarmarea generală și totală. Spre acest țel, Uniunea Sovietică face un nou și istoric pas: reduce forțele sale armate, în decurs de 1-2 ani, cu încă 1.200.000 de oameni.

La cea de-a 42-a aniversare a zilei sale de naștere, Armata Sovietică, cu urlașă ei forță morală, cu nebiruita-i putere de foc, străjuiește, mai puternică decît oricînd, cauza nobilă a apărării păcii.

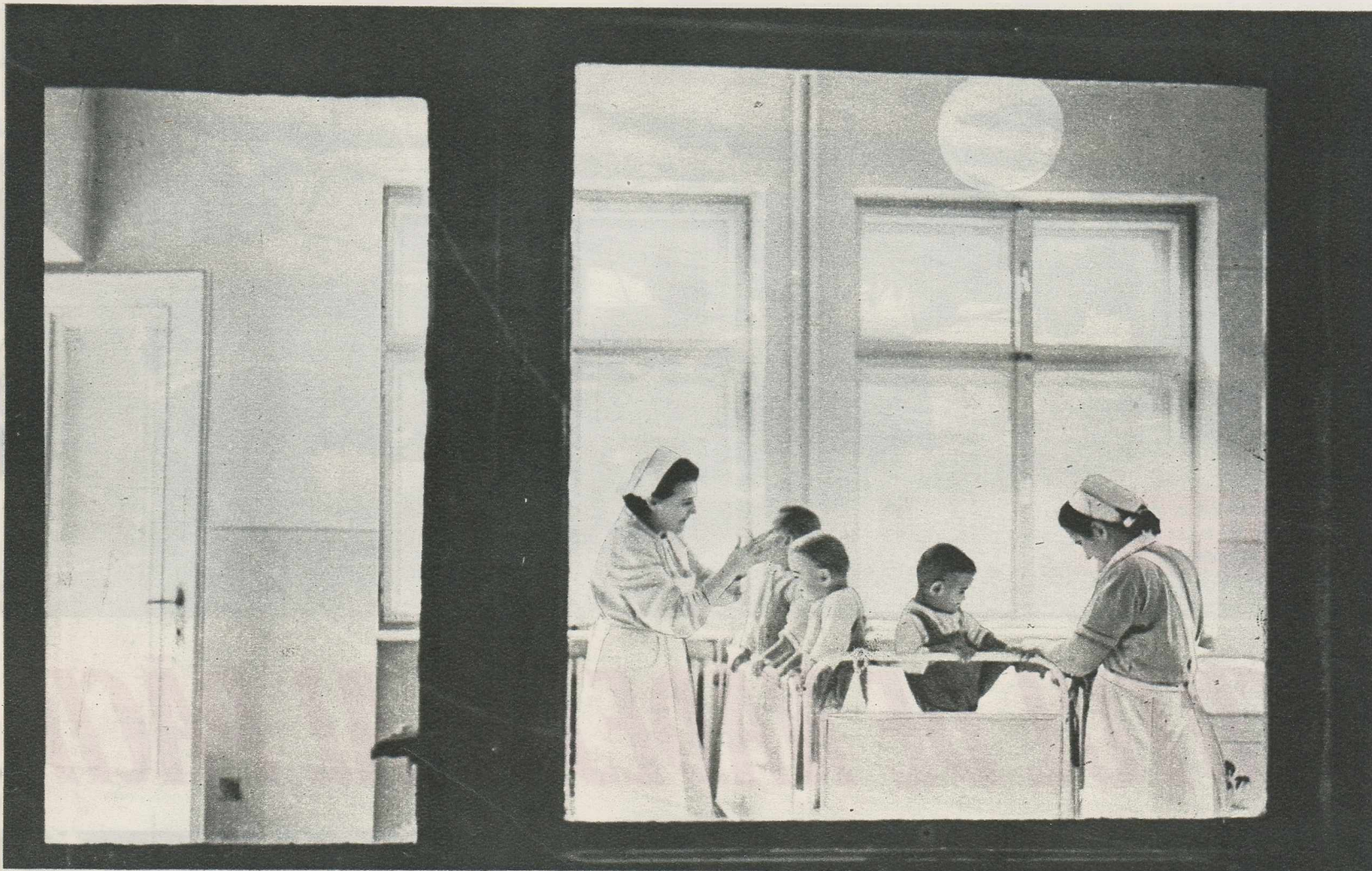
Ostași ai Armatei Sovietice.

1917. Gărzile Roșii.

Ei nu sînt singuri

Fotoreportaj de C. BOZBICI (text) și A. MIHAILOPOL (fotografii)

↑ Bună-dimineața, dragi copilași! După un somn de multe ore, iată-i pe voinicii locatari ai „Casei copilului” gata de joacă.

← Tovarășa doctor Ana Teodorescu, vicepreședinte al Sfatului popular al Orașului Stalin, a venit în vizită la una din fetițele pe care oficiul de prevederi sociale le-a dat în plasament familial.

In biroul în care se află oficiul de prevederi sociale al Sfatului popular al Orașului Stalin, dulapurile conțin diverse dosare. O constatare destul de banală, la urma urmei, care n-ar fi meritat să fie notată. Numai că acestea, în loc să cuprindă situația unor reparații la casele cetățenilor, anatomia unor mașini ori coloane de cifre aliniate sever, cu totaluri și reporturi, au înșirate pe pagini povestea unor oameni.

Pentru mulți dintre acești oameni viața ar fi însemnat numai amărăciune, dacă n-ar fi intervenit societatea. Mulți ar fi suferit din greu, dar iată că le-a sărit în ajutor colectivitatea și i-a redat vieții și muncii.

Oficiul acesta de prevederi sociale, ca de altfel toate oficiile similare din țară, se ocupă de diverse probleme privind copiii și bătrînii rămași singuri, invalizii, mamele cu mulți copii, pensionarii etc. Un tărîm de activitate pe care se întîlnesc multe situații dificile.

Dintr-o dragoste întîmplătoare

s-a născut un copil și el a fost abandonat...

O întîmplare nefericită a stins unui om lumina ochilor și el s-a prăbușit în singurătatea întîmnicului...

La șaptezeci de ani, împovărat de bătrînețe, cineva s-a trezit singur...

În statul burghez, în cazul cel mai bun, vreo organizație filantropică s-ar fi ocupat de unii dintre aceștia, risipind mai multă demagogie, uneori puțină milă, de cele mai multe ori foarte puțin ajutor, dar foarte multă umilință, oferită prin cîteva firimituri care neconțin le-ar fi amintit că sînt o povară societății. În statul nostru democrat-popular, prin grija oficiilor de prevederi sociale, ei nu numai că sînt smulși deznădejzii și mizeriei materiale și morale, dar sînt ajutați să se integreze în muncă și să devină cetățeni utili.

★

Ce s-ar fi întîmplat cu copiii aceștia drăguți și veseli, pe care-i vedem la „Casa copilului”, plini de sănătate și vigoare, dacă oficiul de prevederi sociale nu i-ar fi

ocrotit? Unii dintre părinții lor i-au abandonat, pur și simplu. Mulți dintre ei au supraviețuit mamei care, născându-i, a murit. Dar acum ei nu sînt singuri.

Oficiul de prevederi sociale al Sfatului popular al Orașului Stalin duce o activitate laborioasă. Pe lângă copiii aflați la „Casa copilului”, 42 de copii au fost dați în plasament familial, iar 766 de copii au primit anul trecut ajutor familial de stat, în valoare de 66.555 lei.

★

...V-ați fi închipuit vreodată că într-o uzină metalurgică pot să lucreze surdo-muți? Cum se pot ei feri de eventualele accidente sau cum li se pot explica diversele schițe ale pieselor, cînd nu aud? Și, totuși, la uzinele „Steagul Roșu” lucrează 26 de asemenea inși, la „Ernst Thälmann” 20, la celelalte uzine alți 75 de surdo-muți. Ei puteau să fie plasați de către oficiul de prevederi sociale la cooperativele de invalizi, dar s-a pornit de la concepția că, printr-o calificare specială, aceștia nu sînt cu nimic mai prejos decît oricare om normal. Și faptele au demonstrat justetea acestei concepții. De exemplu, la secția de turnătorie a uzinelor „Steagul Roșu” lucrează șase surdo-muți și toți sînt muncitori harnici, pe care tovarășii lor îi înconjoară cu stimă și dragoste.

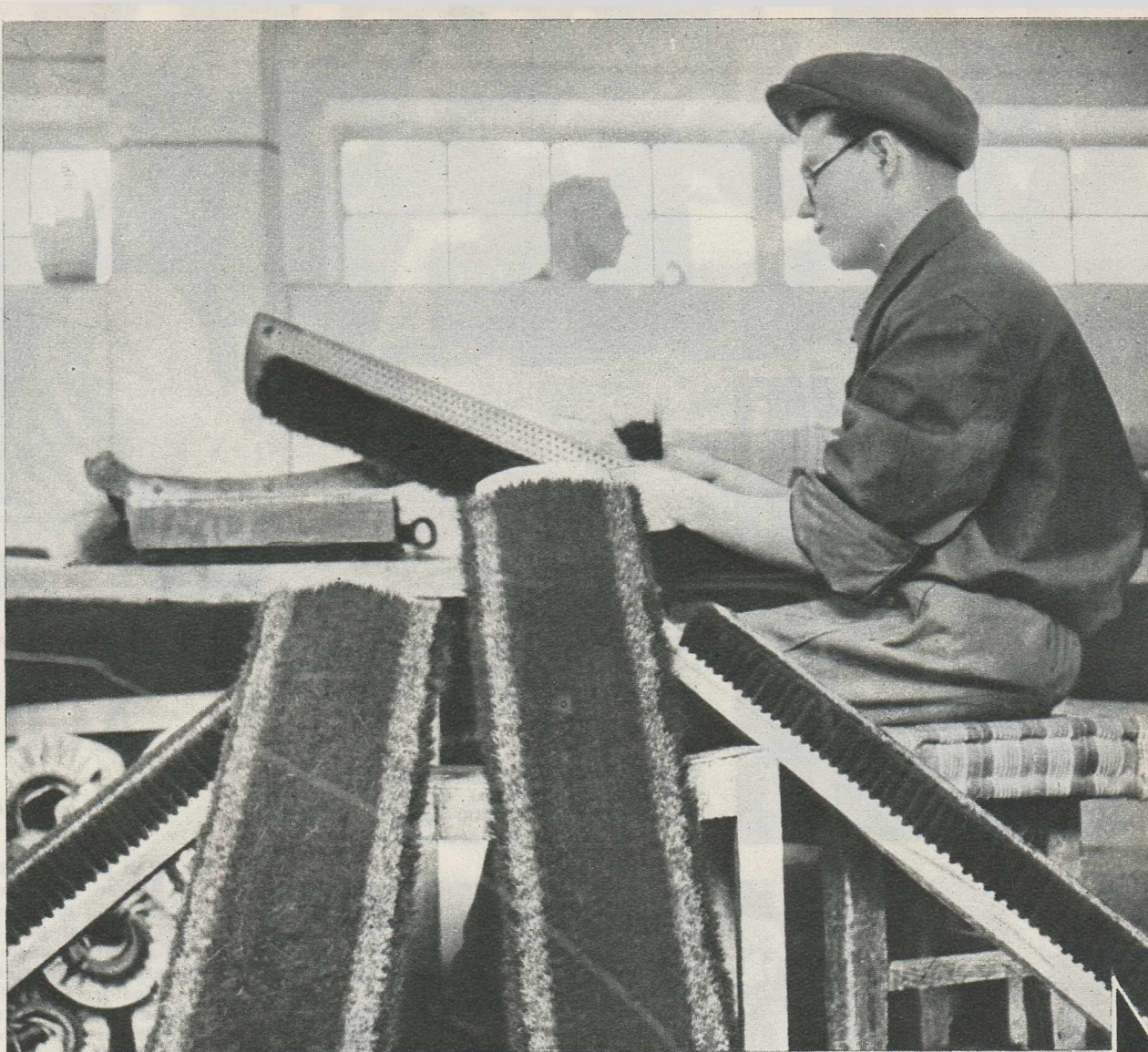
★

Una din preocupările de bază ale oficiului de prevederi sociale al Sfatului popular al Orașului Stalin se referă la pensionari și bătrîni. Mai ales față de aceștia din urmă, cînd au greutăți, oficiul manifestă o deosebită grijă. Pentru ei s-a organizat o cantină care deservește zilnic peste 100 persoane și care a primit un fond de 217.000 lei. Pentru ajutorarea lor, s-au acordat așa-numitele ajutoare ocazionale, în valoare de 39.850 lei. Iar pentru cei care sînt singuri, fără copii ori rude, funcționează un cămin. Viața se desfășoară aici ca într-o adevărată familie. Bătrînii primesc masă și îmbrăcăminte în mod gratuit, organizează serbări la diverse ocazii, fac excursii, îngrijesc de grădina cu flori, de păsările din curte, de căluțul căminului, în după-amieze ascultă lecturi, iar seara, cine nu e prea obosit vizionează programul de la televizor. Doar inevitabilele maladii ale bătrîneții îi mai stingheresc; dar și atunci intervine medicul...

În domeniul pensiilor, oficiul de prevederi sociale a dus în ultimele luni o activitate laborioasă. Astfel, au fost recalulate 11.500 de pensii de asigurări sociale, 1.831 pensii I.O.V.R și 2.831 pensii sociale. Nu se poate trece cu vederea însă faptul că rezolvarea cererilor de pensionare înaintate oficiului în perioada recalculărilor a fost tărăgănată, mai existînd la începutul lunii februarie circa 200 dosare neterminate. Oficiul are datoria să lichideze cît mai urgent această lipsă.

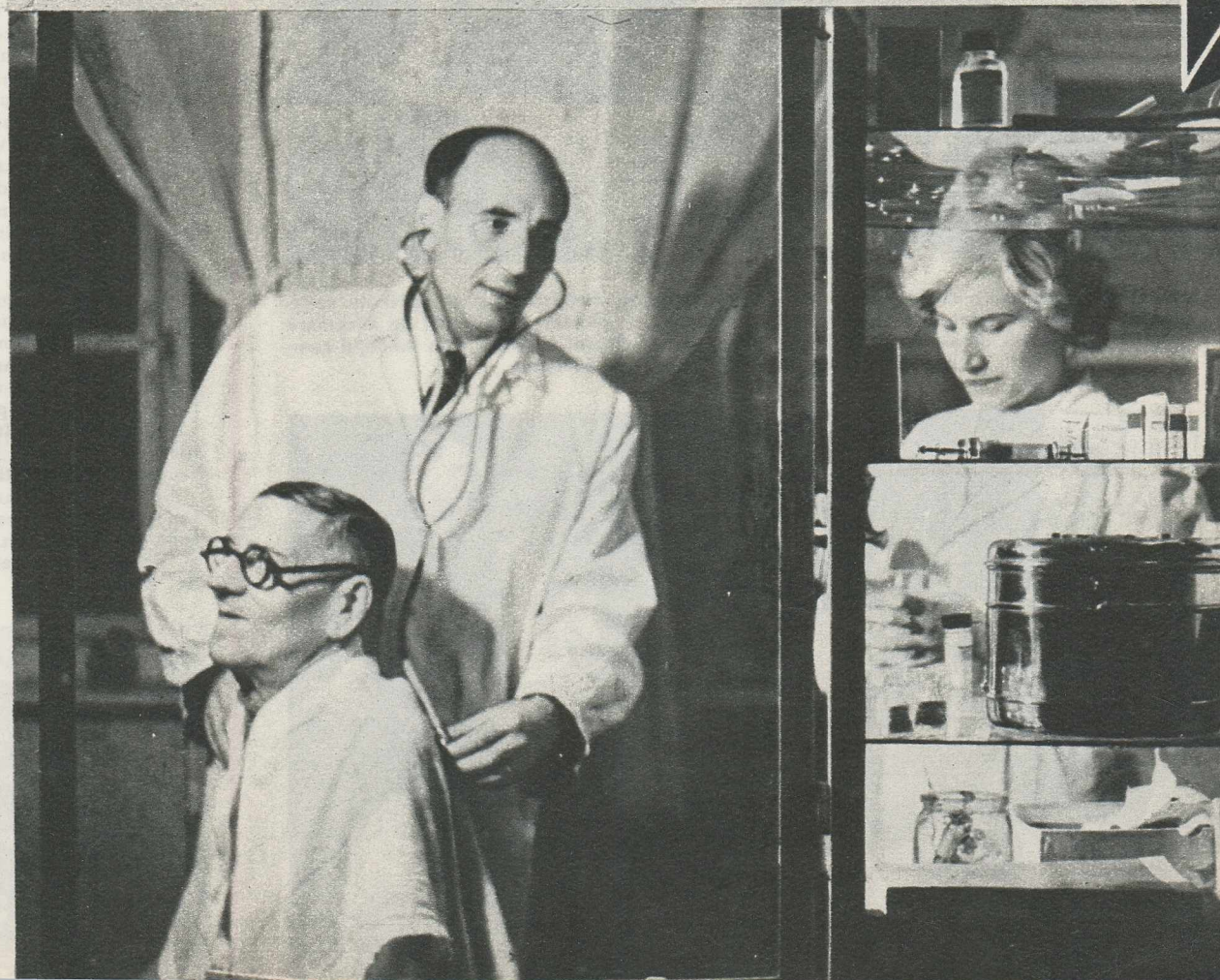
★

Toți aceștia despre care v-am vorbit puteau să fie singuri, lăsați pradă întîmplării. Dar prin grija colectivității, copiii vor deveni utili societății, cei infirmi au fost integrați în muncă, iar cei bătrîni și-au găsit acea „otium senectute” senină și fără griji.

La cooperativa de invalizi „Progresul” au fost recalificați mulți invalizi. Iată-l pe nevăzătorul Vasile Dumitran, unul dintre muncitorii fruntași al secției de perii.

Pensionarii căminului sînt îngrijiți cu atenție de medic.

După-amiază, locatarii Căminului de bătrâni nr. 1 ascultă lectura unei cărți.

Miezuitorul Ion Solomon de la „Steagul Roșu”, pe care-l vedem în fotografie, este surdo-mut. Împreună cu alți invalizi, el a fost încadrat în producție.

Elisabeta Cicort este mamă a 12 copii. Ea a fost distinsă cu diploma de mamă eroină, a primit un ajutor de 3.000 de lei și s-a mutat într-un nou apartament.

La filiala regională a surdo-mușilor din Orașul Stalin se desfășoară și o activitate cultural-educativă. În fotografia noastră, vă prezentăm o ședință a cercului de informare politică, în cadrul căreia Costel Stinghe, președintele filialei, explică, prin limbajul semnelor, lansarea rachetelor balistice sovietice.

ACUM 15 ANI

de Gh. RĂDULESCU

„Jos guvernul Rădescu!” „Vrem guvern F. N. D.!” Erau lozincile la ordinea zilei în februarie 1945 și ele mobilizau deopotrivă muncitorii, intelectualii, ca și pe țărani care începuseră să intre pe pământurile moșierești, devansind hotărârile Comisiei pentru împroprietărire.

„Jos guvernul Rădescu!” „Vrem guvern F. N. D.!” Erau lozincile de mobilizare a maselor care, în zilele lui februarie 1945, la Craiova, la Tr. Măgurele, la Caracal, peste tot, asaltau primăriile și prefecaturile, dând jos pe primarii și prefecții profasciști, instalând oameni cu vederi progresiste, democrați cinstiți, și realizând de jos în sus, în chip revoluționar, democratizarea aparatului de stat.

„Jos guvernul Rădescu!” „Vrem guvern F. N. D.!” Erau lozincile care, în zilele aceluia februarie 1945, făceau ca puștile soldaților trimiși să tragă în manifestații să-și plece țevile.

În fața avântului uriaș al maselor care, în frunte cu comuniștii, amenințau să-l măture de la putere, Rădescu, „apoliticul”, „democratul” Rădescu (cum îl prezenta propaganda partidelor reacționare), a organizat minuțios (convorbiri pe furie, audiențe la rege...) lovitură de stat fascistă care — în intențiile reacțiunii — urma să aducă după sine dictatura militară. A ajuns chiar și la o recunoaștere deschisă, brutală, cinică, a intențiilor sale, într-o cuvântare ținută la „Aro”, la 11 februarie, precum și în ședința guvernului ce a avut loc zece zile mai târziu.

La chemarea partidului, în ziua de 24 februarie peste 600.000 de oameni din București și împrejurimi au manifestat pentru un guvern al F.N.D. și pentru aplicarea programului acestuia. În piața palatului, pe manifestații îi așteptau țevile mitralierelor generalului Rădescu, „apoliticul” și „democratul”.

S-a tras în mulțime; au căzut morți și răniți. Dar lozincile răsunau tot mai puternic:

„Jos guvernul Rădescu!” „Vrem guvern F.N.D.!”

Și, în ciuda uneltirilor regelui și ale altor capi reacționari, Rădescu fu silit să demisioneze și să fugă din fața mîniei poporului. Iar la 6 Martie 1945, a venit la putere guvernul democratic condus de dr. Petru Groza.

In timp ce în urmă cu un deceniu „continentul negru“ număra doar trei state independente, prima zi a anului 1960 însemna pe hărțile Africii apariția celui al unsprezecelea stat independent: Camerunul. De pe acum este cunoscut faptul că încă alte trei țări — Togo, Somalia, Nigeria, Congo Igian — se vor smulge în cursul acestui an și ghearele colonialismului...

Continutul african își schimbă fizionomia. A încetat de a mai fi „continentul mut“ — și cum le plăcea colonialiștilor să-l numească. Mișcarea de eliberare națională din Africa cu aceste un impetuos avânt, smulgând de sub jugul minăției coloniale țară după țară, popor pă popor. „Independență și libertate — iată emărilor care răsună din toate părțile Africii din nord și din sud, din vest și din est“ — blinia delegatul Guineei la cea de-a doua conferință a popoarelor Africii, ținută recent în Tunis. Și nu e departe ziua când rușinosul sistem colonial va fi lichidat pe întregul teritoriu Africii și când chemarea lansată încă la prima conferință a popoarelor africane, de la Accra, ca se înfăptui eliberarea continentului african sub jugul înrobitorilor străini în timpul vieții actualei generații, va deveni realitate vie.

VULCANUL ÎN ERUPȚIE

-AFRICA ANTICOLONIALISTĂ LUPTĂ-

De peste cinci ani poporul algerian luptă cu arma-n mână pentru cucerirea independenței sale. Și, în ciuda oricăror încercări ale ultracolonialiștilor de a menține statutul colonial al Algeriei, poporul algerian își va cuceri independența.

Scrisoare din Budapesta

În aceste zile de februarie, capitala Ungariei se află în plină iarnă și, cu toate că azi este duminică, circulația pare mai intensă decât în zilele de lucru. Schiuri, schiuri, pretutindeni numai schiuri. Astăzi aproape toată lumea se îndreaptă spre pantele muntelui Libertății, din apropierea orașului.

Masivul muntos e acoperit de o pătură imaculată de zăpadă, ce scîrție sub tălpi. Jos, se vede orașul, ușor învăluit în ceață; sus, însă, totul sclipește în razele scînteietoare ale soarelui.

Muntele Libertății se află la 30 de minute de centrul orașului. Nu degeaba spun oaspeții străini că, atunci cînd ninge, Budapesta este cea mai norocoasă capitală din lume, iar cînd e soare, este una din cele mai frumoase capitale ale Europei... Acum, fiind și zăpadă și soare, bucuria este dublă.

Bătrînul trenuleț cu roți dințate zboară spre vârful muntelui, purtînd mii de schiori, cu o repeziciune care-i dezmente vîrsta.

Cine coboară din trenuleț la Széchenyi ajunge, după zece minute, la o pîrtie de schi ideală. La 400 de metri sub picioarele vizitatorului se întinde orașul, iar în fața lui se desfășoară vîlcele, culmi, tăpșane, spații pentru schi.

Să trecem puțin în revistă oamenii...

Iată opt tineri gălăgioși, care se apropie dinspre cabana clubului sportiv „Elöre” din Budapesta — e vorba de clubul asociației sportive a sindicatului salariaților din transporturi.

Încotro îți îndrepti privirea, vezi grupuri de băieți și fete. Au venit de cîteva zile aici, pe înălțimi, pentru a participa la campionatele de schi ale Budapestei.

Startul se dă de lângă spațioasa cabană din fața restaurantului „Copacul Normei”. De aici pînă la trenulețul pionierilor nu sînt decît două minute, iar pînă la cel cu roți dințate, trei.

Hop! Se întimplă, din cînd în cînd. Nu-i nimic, dacă lumea rîde. Doar zăpada e lunecoasă — cîteodată... mai mult decît trebuie.

Odihnă lângă aparatul de radii portativ, chiar dacă unii nu aleg prea bine locul de antrenament pentru sărituri.

Pe drumul de la Jánoshegy circula și autobusul, aducînd și ducînd mase de oameni.

În multimea ce forfotește aci scilipse lentilele ochelarilor de soare, apar chipuri vesele, îmbujorate de ger. Vioiciunea atît de mare, că-mi amintesc amurgurile de astă-vară, p falezeele de la Eforie și Vasil Roaită...

FENYVES Györg
Fotografii de S. STEINE

Idilă pe schiuri.

↑ Cu prilejul vizitel în Kenya a ministrului Coloniilor al Angliei, au avut loc puternice demonstrații ale populației, care cere acordarea libertății și independenței. În fotografie: manifestați la aeroportul din Nairobi poartă lozincă: „Spuneți colonialiștilor să ni se acorde drepturile noastre sacre”.

Idealurile luptei pentru o orînduire lipsită de exploatare animă și tînăra generație africană. „Trălască socialismul african” — scrie pe pancarta purtată de acest tînăr din Ghana.

A trecut mai bine de un an de cînd poporul Guineei a aruncat la lada de gunoi a istoriei, o dată cu lanțurile colonialiste, statuile și emblemele guvernatorilor colonialiști.

MEDICI ROMÎNI ÎN R.D.VIETNAM

De aproape un an, se află în R.D. Vietnam o echipă sanitară antiepidemică română, condusă de conf. dr. Ioan Spînu. Medici igienişti, medici de boli contagioase, bacteriologi și malariologi români dau un ajutor frăţesc poporului vietnamez, în lupta pentru lichidarea urmărilor dominaţiei coloniale în ce priveşte sănătatea publică, contribuind totodată la formarea de cadre naţionale și a unei reţele de specialitate sanitaro-antiepidemice în țara prietenă. În fotografiile alăturate prezentăm câteva aspecte din activitatea membrilor echipei sanitare române — activitate ce se bucură de sprijinul și recunoștința populației R. D. Vietnam.

① Membri ai echipei sanitare române, instruind cadrele medico-sanitare vietnameze, în pregătirea insecticidului în-trebuințat în acțiunea antimalarică.

② Conf. dr. Ioan Spînu, conducătorul echipei sanitare antiepidemice române din R. D. Vietnam, și alți specialiști români, primiți cu aplauze la o reuniune consacrată prieteniei româno-vietnameze.

③ Echipe sanitare vietnameze, în acțiunea de pulverizare a locuințelor, împotriva țânțarilor.

④ Specialiști români și vietnamezi, în laboratorul de parazitologie și malariologie.

COPERTA NOASTRĂ:

Maria Atanasiu, entomolog, din echipa sanitară antiepidemică română din R.D. Vietnam, recoltează cu ajutorul unui specialist vietnamez larve de țânțari din regiunile malarigene.

NEMURITOAREA MUZICĂ A LUI CHOPIN

Se spune că fiecare pictor a redat altfel chipul lui Chopin, după cum fiecare interpret găsește laturi noi în muzica sa. Iată un cunoscut portret, făcut în 1829 de către pictorul polonez Ambrozy Miroszewski.

În sute de săli de concert, în mii de case și în milioane de inimi muzica lui Chopin este stăpînă de mai bine de un veac. Iar anul acesta, geniul muzical al poporului polonez este sărbătoritul oamenilor de pe întreg pămîntul, ca unul din simbolurile unității și năzuințelor pașnice comune ale popoarelor: se împlinesc 150 de ani de la nașterea lui Frederic Chopin. Vor avea loc, în cinstea acestei aniversări, nenumărate manifestări muzicale de mare amploare, în fruntea cărora se vor afla Festivalul și concursul internațional „Chopin” de la Varșovia. Muzicologi și critici vor contribui la cunoașterea și adîncirea marii personalități a lui Chopin — dar cel mai puternic și convingător va vorbi omenirii însăși muzica sa, cronică bogată a vieții și a gândurilor compozitorului.

Lucrările sale nu sînt prea numeroase și, în majoritatea lor, se adresează numai pianului (poate dintr-o modestie a creatorului, dar, în același timp, și din ambiția lui de a face din acest instrument talmăcitorul tuturor nuanțelor sufletului său). Le răsfoiești, le descifrezi, le dai viață, le ascuți mereu și ai impresia că te afli alături de Chopin, în vîltoarea pușinilor ani pe care i-a trăit.

Mazurcile... Printre ele se află unele compuse în primii

Acest pian a cunoscut cel dintîi arta marelui compozitor. Acum se află la Muzeul Chopin.

săi ani de creație. Este prezentă aici întreaga copilărie și tinerețe a compozitorului: o viață începută liniștit, în satul polonez Zelazowa-Wola, o viață împărțită între pasiunea pentru pian și dragostea tandră pe care o purta părinților. În acea vreme a început să înțeleagă adevărul pe care avea să-l formuleze mai târziu prietenul lui, poetul Stefan Witwicki: „Există o melodie natală, așa cum există un climat natal. Munții, pădurile, apele, cîmpiile își au vocea lor proprie, pe care trebuie să știi s-o ascuți...”

Dar în mazurcile scrise la sfîrșitul vieții, aceleași amintiri luminoase sînt înecate în tristețe și revoltă: artistul, izolat de patria sa, departe de prietenii care luptaseră pe baricade pentru independența națională, făurește din aceste miniatu- rale compoziții un emoționant tablou al Poloniei însetate de libertate. Pe bună dreptate spunea Schumann că „mazurcile lui Chopin sînt tunuri ascunse sub flori...”

Studiile... Și iată că dintr-o dată țevile tunurilor se ridică dintre flori. Printre Studiile lui Chopin — lucrări destinate inițial doar îmbogățirii tehnicii pianistice — se află cîteva care evocă dramatic moment al izbucnirii revoluției polo-

Un „mazur” scris — muzică și text — de însăși mîna lui Chopin. Din asemenea piese, foarte apropiate de muzica populară, se vor naște mai târziu vestitele mazurci.

Mazur

Wiosna wsi, wiosna wsi
Wiosna wsi, wiosna wsi
Wiosna wsi, wiosna wsi
Wiosna wsi, wiosna wsi
Wiosna wsi, wiosna wsi
Wiosna wsi, wiosna wsi
Wiosna wsi, wiosna wsi
Wiosna wsi, wiosna wsi
Wiosna wsi, wiosna wsi
Wiosna wsi, wiosna wsi

neze. Chopin se află la Viena, dar de îndată ce aude vestea pornește în goana diligenței înapoi, spre casă. Un viscol cumplit și sănătatea sa șubredă îl obligă însă să se întoarcă din drum. Dar „Studiile revoluționare” vor immortaliza cu forță tabloul revoluției, pe ale cărei baricade nu a mai putut ajunge.

Nocturnele... „De ce am rămas atît de singur? De ce nu pot avea și eu partea mea de suferință alături de voi?” — se întreabă Chopin într-o scrisoare adresată celor de acasă. Tristețea aceasta răzbate din multe nocturne create mai târziu la Paris, în anii de zăbucium, de muncă și de boală...

Preludiile... În acei ani a apărut în viața lui Chopin scriitoarea George Sand. Boala sa de plămîni se agrava necontenit, dorul de casă îl devoră... O lume întreagă de nădejdi, elanuri frînte și lupte îndirjite va apărea în cele 24 de preludii, dintre care unele durează mai puțin de un minut...

Polonezele... Tot la Paris s-au născut și aceste puternice imnuri închinăte patriei. De multe ori, alături de pianul compozitorului se afla Mickiewicz, marele bard al Poloniei. După ce poetul citea din înflăcările sale versuri, improvizația fe-

În copilărie, Chopin desena cu pasiune, mai cu seamă mici schițe reprezentînd personaje populare.

Casa natală a lui Chopin.

brilă a lui Chopin avea pentru ascultători efectul unui adevărat curent electric: Liszt, Schumann, Victor Hugo, Delacroix au simțit vraja extraordinară a muzicianului, vrajă care s-a transmis nestinsă generațiilor următoare.

Valsuri, Concerte, Balade, Impromptu-uri... În doar 39 ani de viață, lucrările s-au înșiruit, capodoperă lângă capodoperă, înfățișîndu-ne o viață, un caracter și o operă plină de semnificații mereu noi. „Geniul său — spune

George Sand — este dintre cele mai profunde care au existat. El face să vorbească un singur instrument în limbajul infinitului și știe să spună, în zece rînduri care și un copil le-ar putea cînta, poeme de o imensă elevație, drame de o energie inegalabilă”.

Chopin, artistul, omul patriotul, revoluționarul, mîrită cu prisosință dragă omenirii care îl sărbătorește în al 150-lea an de la nașterea sa.

I. HRISTI

Un aspect de la cel de-al 12-lea Festival Chopin, care a avut loc în 1957 la Duszniki.

SPIRU CHINTILĂ: „Insurecția armată“, ulei — 1959

DIN PICTURA NOASTRĂ NOUĂ

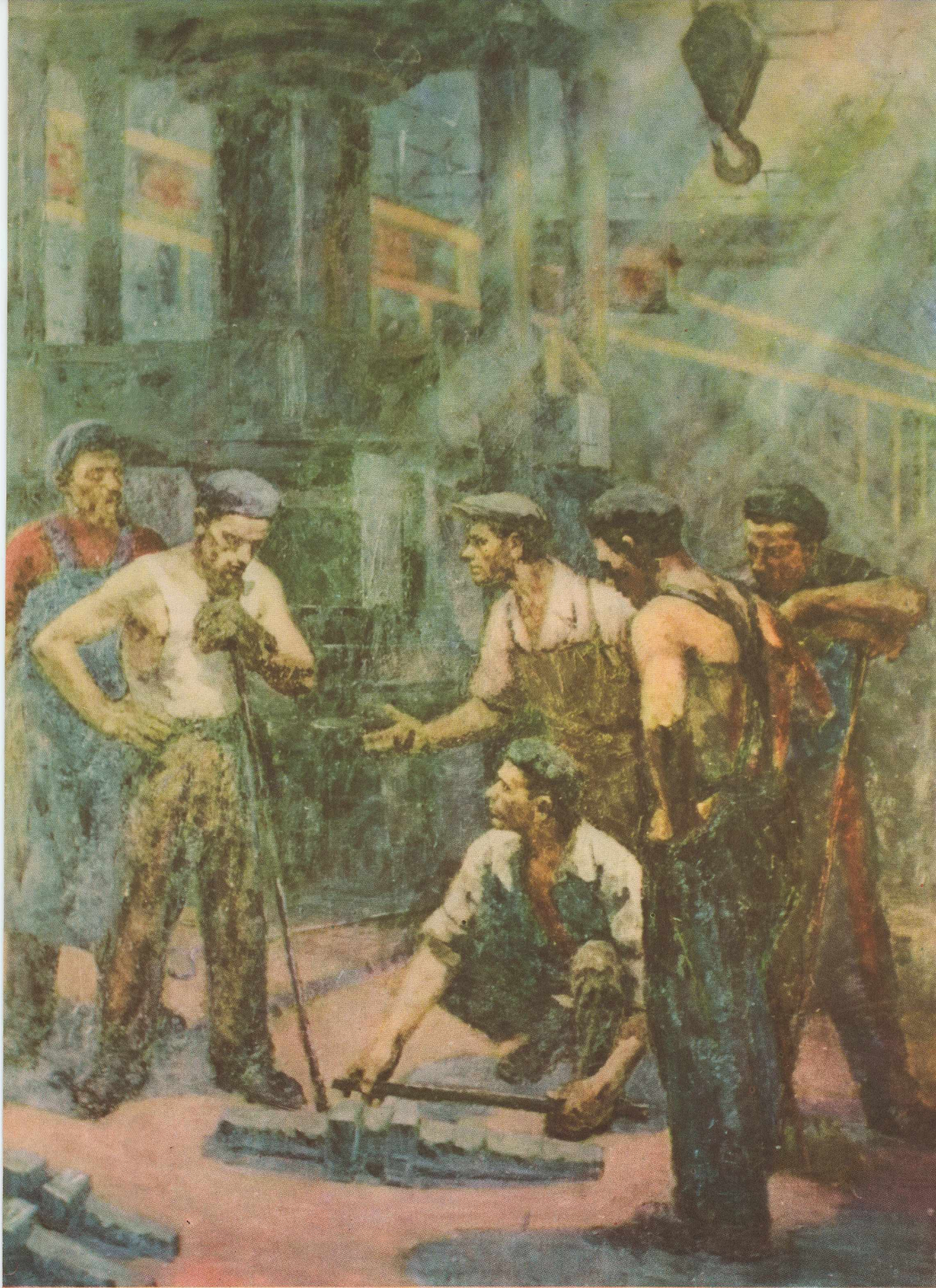
PIT
„Forj
←

LUCIAN GRIGORESCU : „Lunca Neajlovului“, ulei — 1955

CATARGI:
„Căminul marinarilor“,
— 1958 →

TIBERIU KRAUZ: „Brigada de tineret în uzină“, ulei — 1953

LUCRĂRILE REPRODUSE APARTIN GALERIEI NAȚIONALE
A MUZEULUI DE ARTĂ AL R. P. R.

Atențiune! NAVA COSMICĂ DECOLEAZĂ!

— note de reporter —
de
Ing. D. St. ANDREESCU

Cosmonautica — știința explorării spațiului cosmic și a călătoriilor interplanetare — se îmbogățește în fiecare zi cu noi concluzii de mare valoare teoretică și practică. Factorul motor care „dă aripi” acestei tinere științe este înaintata tehnică și știință a socialismului.

Noile mari succese ale Uniunii Sovietice în domeniul cuceririi cosmosului — lansarea puternicelor rachete balistice în regiunea Pacificului — constituie un exemplu grăitor în această privință.

Aceste experiențe, în legătură cu pregătirea lansării unor sateliți grei ai Pământului și a unor nave interplanetare perfecționate (sonde cosmice, pentru cercetarea vecinătății planetelor surori Venus și Marte), sînt urmărite cu mare interes de întreaga omenire.

Astăzi, se experimentează cu succes trenuri-rachetă de mare putere, motoare extrem de energice (milioane de cai putere), aparate de dirijare uimitor de precise. Realitatea întrece așteptările. Dar fantezia? Mereu înaintea realizării, fantezia științifică ne poartă mai departe, ajutîndu-ne să construim — deocamdată numai în imaginație — tabloul viitorului.

Miine, pe cosmodroamele bine amenajate în diferite puncte de pe globul pămîntesc va fi o continuă vînturare de mijloace de zbor atmosferic și extraatmosferic, de cele mai diferite tipuri. În 10-15 ani de acum înainte — expedițiile cosmice și interplanetare vor deveni tot mai numeroase. Ele vor prelungi și mai mult limitele pînă la care omul a reușit să pătrundă tainele nesfîrșitului Univers.

Să privim spre viitor, printr-una din fermecatele ferestre ale închipuirii, și să încercăm să notăm cîteva amănunte despre pornirea în cursă a unei nave cosmice-cărăuș, destinată să aprovizioneze cu materiale, diferite stații-satelit.

...Spre cosmodrom

● Doar cîteva minute au trecut din clipa în care elicopterul nostru și-a luat zborul de pe terasa hotelului cosmodromului — și iată-ne zburînd pe deasupra pistelor de lansare.

Lăsăm în urmă mai întîi sectorul „rachete intercontinentale”, apoi pe cel al rachetelor geofizice și meteorologice. Nu ne oprim nici în zona de lansare a navelor cosmice interplanetare. În sfîrșit, în fața noastră se deslușesc tot mai bine schelele și turnurile de lansare ale pistei spre care ne îndreptăm: aceea a navelor-cărăuș.

● Am coborît din elicopter. Încerc să ghicesc,

printre turnurile perfect aliniate de pe pistă, care va fi nava ce va decola peste cîteva minute. Tehnicianul de serviciu — ghidul nostru — mi-o arată îndatoritor.

Navă-cărăuș

● O rachetă atît de înaltă, încît a trebuit să mă îndepărtez cale bunicică pentru ca să-i văd virful, stă dreaptă, înțepenită pe platforma de beton de pe care, foarte curînd, va decola.

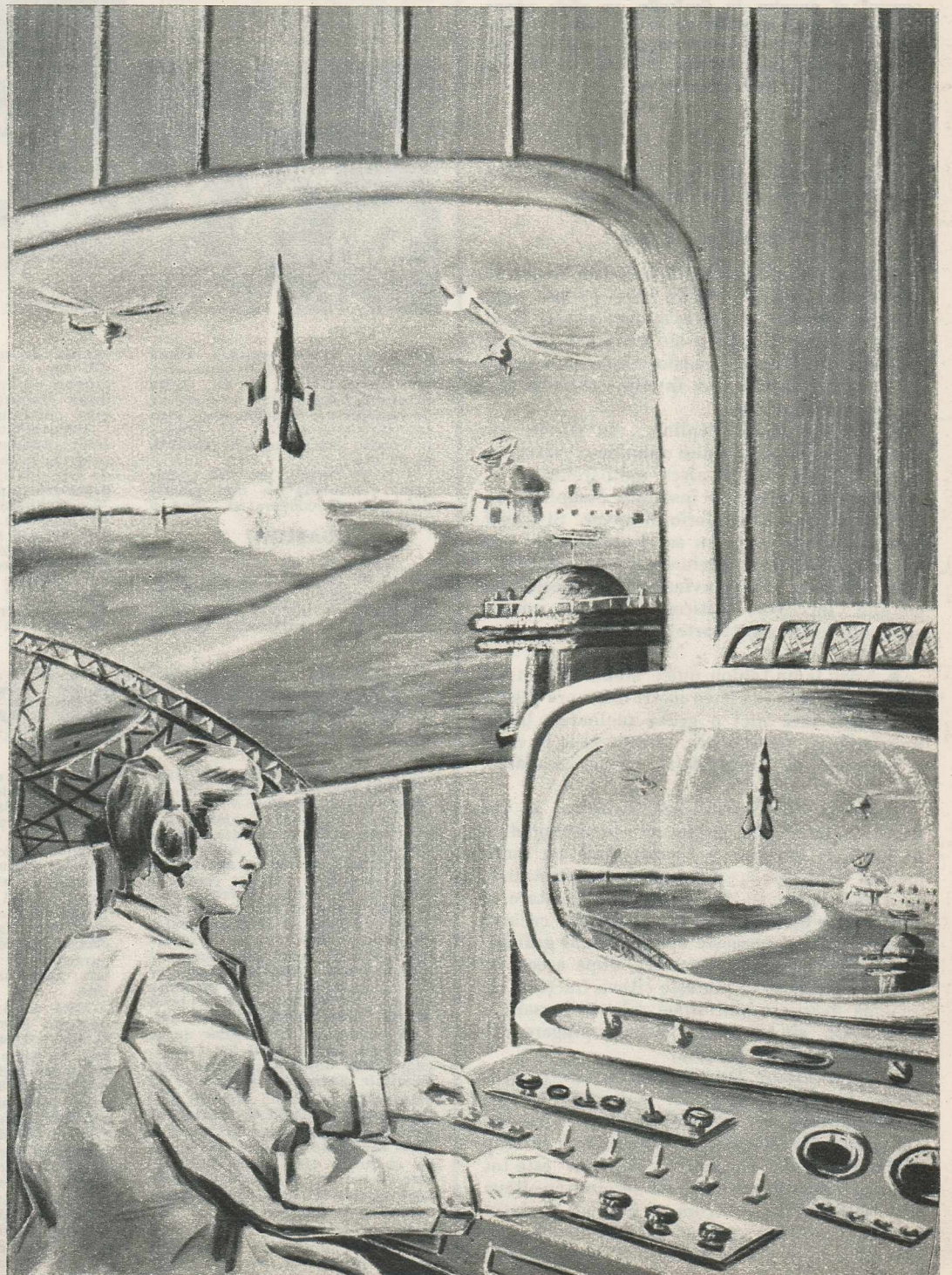
● Comandantul navei — singurul om de la bordul „vasului” cosmic — îmi explică rostul brîielor abia vizibile de pe învelișul ultimei

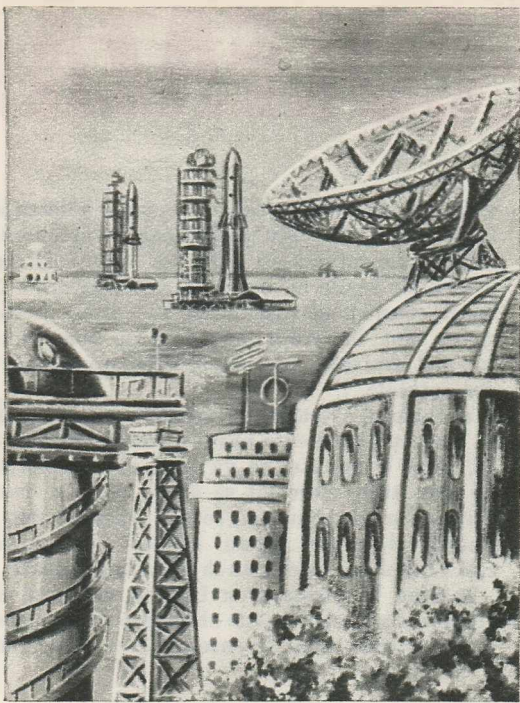
trepte a trenului-rachetă pe care-l pilotează. Notez că etajul pilotat este format din mai multe celule, compartimente care vor trebui să servească ele înșile ca material de construcție în stația cosmică de destinație. În corpul acestei trepte sînt încărcate materiale de construcții complet finite, precum și sectoare metalice demontabile...

● Sunetul avertizor al sirenei ne face atenți că inspecția tehnică a navei a fost terminată și că, peste 5 minute, se va „ordona” decolarea. Aș avea timp suficient să ajung pînă în cazemata de supraveghere și, totuși, emoțiile sînt... emoții; alerg spre primul adăpost din apropiere. Ghidul îmi face semn să intru în cazemata...

● Stau în picioare, cu fruntea rezemată de zidul rece al crenelului de observare. Sirena sună pentru a treia oară. În cazemata, ca și în afara

Din biroul de mișcare al cosmodromului, impiegatul de serviciu conduce nava cosmică pe prima parte a traiectoriei sale de zbor.

Amenajări speciale sînt necesare la fiecare pistă de lansare sau de asamblare, de verificare și control al navelor. În ilustrație, se văd: observatorul astronomic, stația de radio, radar și televiziune, observatorul meteorologic, precum și pavilionul central de comandă; în fund, se observă pavilionul-atelier.

ei, s-a așternut o liniște grea. Secundele trec mai încet decît bătăile inimii mele...

Spre cer

● Deodată, prin două din orificiile de jos ale rachetei, au țîșnit jeturi de aburi gălbui, semn că turbopompele interioare au fost puse în funcțiune. Venele de gaze și-au schimbat culoarea și s-au mai îngroșat, transformîndu-se, treptat, în mici nori alburii care învăluie complet partea de sprijin a navei.

● Din nou liniște deplină... În sfîrșit, din capătul de jos al trenului răbufnesc valuri de gaze, care ard încă în afara motoarelor.

Un zgomet înfiorător însoțește cuplita „explozie”, dirijată din interiorul navei. Și totuși, uriașa „corabie” nici nu se clinteste. Stă așa, țeapănă, sfidătoare, prelungindu-mi emoțiile...

● Răbdarea mea a învins capriciile colosului metalic. Încetșor, tacticos, acesta se urnește acum din loc și urcă foarte puțin deasupra platformei...

● Asist la un tablou unic. Trenul gigat s-a oprit și plutește la cîțiva metri deasupra pistei; și-a strîns fără nici o grabă picioarele grele, prevăzute cu amortizoare, vîrîndu-și-le în corp.

Broboane de transpirație mi-au „îmbăiat” fruntea...

● Aștept ca, dintr-o clipă într-alta, să văd uriașul obuz de oțel prăbușindu-se și explodînd la locul de lansare. Și tocmai cînd am sentimentul iminenței acestui fapt, balena metalică, ce a stat parca pe giuduri nefiind în stare să aleagă între urcuș și coborîre, se leagănă cochetă de cîteva ori și pornește apoi, tot mai grăbită, spre înaltul cerului. (Am aflat, după aceea, că fiecare navă-rachetă plutește cîteva fracțiuni de secundă deasupra platformei sale de lansare și rămîne așa, cît timp forța ei de împingere este egală cu greutatea proprie).

● Norul turbure, cenușiu, care însoțește nava, devine tot mai dens și tot mai aprig vuieste aerul spintecat de jeturile fierbinți, violente, ale motoarelor. Racheta se împuținează la trup vîzînd cu ochii... Un punct strălucitor este tot ce a mai rămas din uriașul care decolase cu cîteva clipe mai înainte... Acum și punctul argintiu își stinge încetșor strălucirea. Și dispare complet. Dincolo de puful albastrui al cerului senin de dimineață.

FLĂCĂRI ȘI STICLĂ MODELATĂ...

Fabrica de articole tehnico-farmaceutice „EPRUBETA”. De la intrare, te întîmpină o atmosferă de muncă intensă, dar aparent lipsită de efort. În mîini meștere, țevile lungi de sticlă se transformă în aparate complicate, ce constituie obiectul unui întreg catalog... Urmărim o brigadă de utemiști. Cu mișcări rezezi și sigure, ei sîlesc țeava încălzită la flacără să devină maeabilă și docilă...

Din cîteva mișcări, o muncitoare transformă bare de sticlă — trecute prin foc — în nasturi, ce se înșiră pe un bețigaș ca mugurii pe creangă. „Recuperarea deșeurilor de țeava trasă” — îmi explică directorul, Anton Fazakas, care ne însoțește.

Ni se arată cuptorul de recădere, inovația muncitorilor Costel Doicu, N. Radu și V. Hagiu, și o altă inovație: instalația de verificare a baloanelor cotate.

„EPRUBETA”...

...de azi a existat înainte de 23 August — sub numele de „Retortă”; dar nu era decît un atelier instalat într-un subsol expus inundațiilor... Întreprindere particulară, cu doi „specialiști” din „import”, cu doi meșteri autohtoni, doi muncitori necalificați și un ucenic

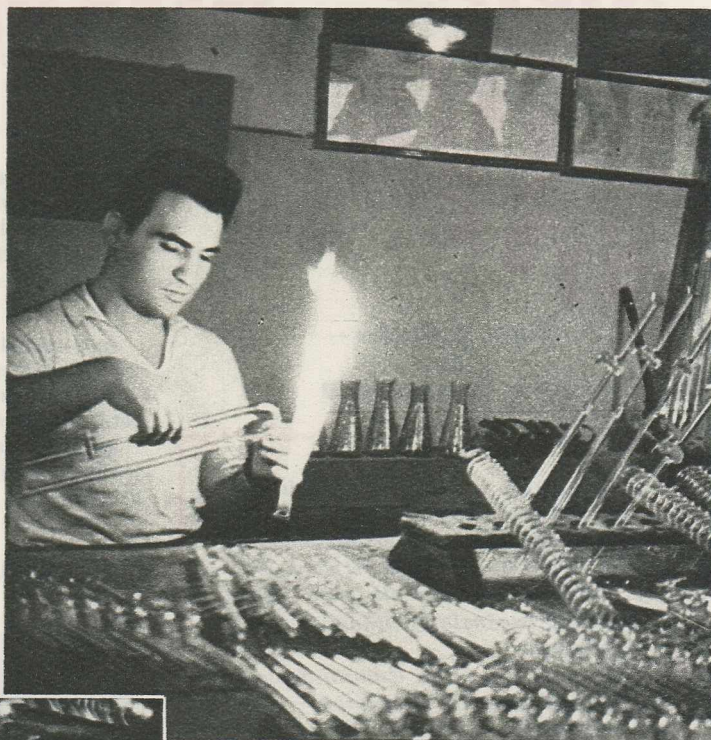

(în total, șapte oameni). După naționalizare, a urmat comasarea unor mici ateliere și, din etapă în etapă, „Eprubeta” — condusă de comunistul Fazakas, unul dintre foștii muncitori ai hrubei patronale — a ajuns la importanța ei de azi...

...Și de curînd, tot prin comasare, „Eprubeta” a mai primit din sectorul cooperatist încă o anexă:

GABLONT

...Globurile de sticlă pentru pomul de iarnă, ce se fabrică în noua unitate, s-au bucurat de aprecierea unanimă a cumpărătorilor. Aici se utilizează aproape

↑ În mîini meștere, țevile lungi de sticlă se prefac în aparate complicate, ca de pildă aparatul Kovalski pentru determinarea sulfului în oțel...

← Din cîteva mișcări, muncitoarele transformă barele de sticlă — trecute prin foc — în nasturi ce se înșiră pe un bețigaș, ca mugurii pe creangă...

Fotografii de Radu HORIA

exclusiv deșeuri rețopite de sticlă, din care se fabrică — în afară de globuri — bile și mărele (care, după finisare, rivalizează ca aspect cu faimoasele perle Tecla).

Deocamdată, finisarea mărelelor continuă să pară o feerie scenică: la mese lungi, o multime de fete învîrtesc în mîini, într-o grațioasă mișcare, niște „ciuperci” — asemănătoare celor folosite pentru păstrarea acelor — în care au fost înfipte scobitori, iar în vârful lor, mărele înmuiate în email. Mișcarea face să scînteieze prin aer multime de cercuri sîdefii... „Ce frumos!” — îi vine să exclami. Dar directorul țî-o ia înainte: „Munca asta va trebui musai me-

canizată. Căci în felul acesta productivitatea e foarte scăzută... Emailul se usucă greu... Dar, deocamdată, ne-ar mai trebui niște platforme de separare a sticlei recuperate, apoi camere mai spațioase și...”

Și directorul desfășoară în fața noastră imaginea viitoarei fabrici „Eprubeta”: spațioasă, puternic luminată, în care se aude vuietul stins al exhaustoarelor și clipese flăcările, modelînd sticlă.

Imaginea nu are nimic utopic: s-a făcut asemenea trecere de la vechea „Retortă”, la unitatea de azi.

A. STEIU

O MAȘINĂ DE CUSUT... ARTERELE

James Rand, conducătorul trustului inventatorilor din S.U.A., întorcîndu-se dintr-o călătorie făcută în Uniunea Sovietică, și-a exprimat astfel admirația față de realizările chirurgiei sovietice: „Chirurgii sovietici au nevoie doar de timpul necesar pentru a apăsa pe un buton, pentru a efectua cea mai grea dintre operații”. Rand se referea la operația făcută, cu ajutorul unui aparat de forma unui pistol, unei femei grav rănite la mîna. „Altfedat, mîna ar fi fost amputată. Acum pacienta poate cînta la pian” — le-a declarat James Rand compatrioților săi.

„La congresul chirurgilor de la München, care a avut loc recent, Vladimir Demihov a descris și demonstrat calitățile acestui aparat. Operația făcută de profesorul Demihov asupra unui cîine-lup a fînut încordată atenția celor 20 de chirurși din lumea întreagă care au asistat. Cîinele a fost mai înțîl anesteziat. Chirurgul sovietic a scos la iveală artera de la gît, a strîns-o cu clame și a tăiat-o cu distul. Cîinele mai putea trăi doar cîinci minute, dar profesorul Demihov avea nevoie pentru ope-

rație doar de o parte din acest timp. El a prins cele două capete ale arterei, le-a introdus în „mașina de cusut” și le-a strîns alît de ermetic, încît nu s-a scurs nici o picătură de sînge. Apoi, cu o singură apăsare a unui buton al aparatului, chirurgul a efectuat operația; aparatul o dată înlăturat, sîngele a început din nou să circule normal prin vase. Operația a durat doar cîteva secunde și chiar dacă chirurgul ar fi făcut o mișcare greșită, aparatul ar fi corectat-o singur.

Fără acest aparat, o asemenea operație n-ar putea fi efectuată decît de chirurși deosebit de talentați, cu mare putere de concentrare, cu multe și deosebite cunoștințe medicale, fără a mai vorbi de timpul mult mai lung care ar fi necesar și de lipsa de siguranță cu privire la reușită. Dificultatea unei asemenea intervenții efectuate fără ajutorul aparatului constă și în faptul că pereții arterei conțin numeroase straturi de țesuturi. Straturile interioare și învelișul exterior trebuie să fie neapărat prinse împreună și, în același timp, fiecare strat separat. Aparatul sovietic execută în cîteva secunde,

automat, ambele operații, cu sîrma de grosime microscopică.

El a fost construit experimental la Institutul de instrumente chirurgicale din Moscova. Trei sute de medici, ingineri și muncitori cu înaltă calificare muncesc în acest institut, pentru a pune la dispoziția chirurgiei noi descoperiri. Primul aparat a fost realizat în 1950 de renumitul chirurg sovietic, profesorul Pavel Antrosov, ajutat de asistenții săi. Apoi, a fost construit în serie.

Datorită uluitoarelor rezultate obținute, aparatul sovietic a produs o mare impresie în cercurile științifice occidentale. Cu ocazia demonstrației făcute de profesorul Demihov în septembrie 1958, cînd i-a transplăntat unul cîine-lup înă un cap (cîinele s-a hrănit cu ambele boturi, timp de două zile, cît a trăit după operație), a fost demonstrată eficacitatea aparatului. Acum, aparatul este din ce în ce mai des folosit de chirurgii sovietici — își încheie James Rand relatarea.

Mărturiile americanului James Rand constituie încă o recunoaștere a uriașului avînt al științei și tehnicii sovietice, puse exclusiv în slujba omului.

CU SARE ȘI PIPER

UNDEVA APROAPE

Tată și mama, oameni în vârstă, stau în casă, lângă sobă. Mama croșetează. Tatăl citește un ziar.

MAMA: În câte o fi azi, dragă?

TATĂL: În 20 februarie 1985.

MAMA: Parcă tot în februarie ne-am cunoscut și noi. Tii, cum trec anii!

TATĂL: Viorica unde e?

MAMA: Unde vrei să fie? Ca de obicei! De când și-a luat elicopterul ăla în rate, nu mai are altă grijă! Ba are ceva la elice, ba la roată, ba la motor! Auzi! Fată pe elicopter! Eh, pe vremea mea, era altceva! Mergeam liniștită pe motocicletă și nu exista să depășesc o sută pe oră! Acum, poftim: elicopter!

TATĂL: Ce vrei, dragă, timpul nu stă pe loc! Dar... tu știi că eu am uitat cum arăta o motocicletă?

MAMA: Ei, asta-i! Era cu două roate și cu zgomot!

TATĂL: Aha! Parcă-mi amintesc!... Dar Andrei unde e?

MAMA: S-a dus să-și ia repariția! În sfârșit, e medic! Să vedem unde l-o da! Poate-l găsim prin apropiere, că are medicie mare!

TATĂL: Tu îl strici! L-ai învățat lângă fusta mamei! Să-l dea unde l-o da, să-și facă meseria!

(Se aude un bîzîit puternic. Cei doi se uită spre plafon.)

MAMA: A venit Andrei!

TATĂL: Poftim! Și doar i-am spus să nu mai aterizeze lângă antenă! De trei ori a ras de pe acoperiș, cu elicea lui, antena televizorului în relief!

MAMA: Ia lasă-l în pace! N-ai decît să mărești și tu pista de pe acoperiș! Ce, ăsta-i elicopter?

TATĂL: Administratorul blocului e de vină! Bine că știe să ia cota de întreținere pentru elicopter! Dar să-l mărească, nici gînd!

(Între Andrei.)

ANDREI (îndispus): Bună seara!

CEI DOI: Bună seara!

MAMA: Ei, Andrei, unde te-a repartizat? Aproape?

ANDREI: Da, mamă! Pe Lună!

MAMA (se ridică fericită): Andrei, vino să te sărut! Ai să fii acasă în fiecare seară!

TATĂL: Ei, poftim! Tot lângă fusta mamei! Pe Lună! Tu îl strici, să știi! Băiatul trebuie să ia viața în piept! Să învețe să se descurce singur!

ANDREI: Știu, tată! Ai dreptate! Și eu am vrut! Dar pe Marte nu mai erau locuri!

MAMA: Ei, lasă, frate, că doar și pe Lună trăiesc oameni! Și cînd pleci?

ANDREI (se îndreaptă spre telefon): Să văd cînd am rachetă! *(Face un număr.)* Poi-

tim! Ocupat! Birourile astea de informații te scot din sărite! *(Face iar un număr.)*

Alo! Cosmodromul?... Tovarășe, la ce oră am o rachetă spre Lună?... Da, cu locuri numerotate!... Peste o jumătate de oră?... Mulțumesc!

Alo! Alo!... Are și vagon restaurant?... Da, mulțumesc! *(Pune receptorul în furcă.)*

Să-mi fac valiza!

MAMA (se ridică și începe să-i pună lucrurile în valiză): Pijama nu-ți pun, că diseară dormi acasă!

ANDREI: Ba pune-mi, mamă! Vreau să rămîn pe Lună! Vin acasă numai în concediu!

TATĂL: Bravo, Andrei! *(Către mamă.)* Ce plîngi? Ce te făceau, dacă îl repartiza în altă galaxie?

ANDREI: Lasă, mamă, doar sînt la doi pași! Ai să vii dumneata să mă vezi!

MAMA (loftînd, în timp ce pune lucrurile în valiză): Auzi! Să fie la doi pași de noi și să nu doarmă acasă! Ce faci cu elicopterul, îl iei?

ANDREI: Da, mamă, îl dau la bagaje! De ce-mi pui mîncare, mamă?

TATĂL: Fii serioasă, soro! Dar ce, n-are restaurante pe Lună? N-are piață?

MAMA: Păi, să aibă ceva pe drum!

TATĂL: Care drum? Că pînă a desfăcut pachetul cu sandvișuri, a ajuns! O! Tot cu mentalitatea veche ai rămas! Auzi, Andrei, mai înainte pîlgea după motocicletă!

ANDREI: Motocicletă? Ce-i aia motocicletă?

TATĂL: Păi, n-ai auzit ieri la radio, la emisiunea „Noaptea bună copii”, povestea aia cu Făt-Frumos care a venit călare pe motocicletă?...

ANDREI: A, da, da!... Parcă-mi amintesc!...

MAMA (îi întinde o cutie): Poftim!

ANDREI: Ce-i asta?

MAMA: Oxigenul! Să ai și tu ceva după masă!

TATĂL: Lasă-l, soro, nu-l mai îndopa cu aia oxigen, că doar le dă pe Lună!

MAMA: Ei! Cum e ăsta făcut în casă, nu găsește el pe Lună!

ANDREI: Bine, mamă, dă-l încoace! *(Își ia valiza.)* Ei, la revedere! *(Îi îmbrățișează pe amîndoi, apoi iese.)*

MAMA (strigă după el): Să ai grijă de tine! Și să ne chemi la radio! Auzi? Și hrănește-te! Nu face economie de oxigen! Și să te uiți pe unde sari! Pe ce undă ne chemi?

ANDREI: Pe 282 virgulă trei megaherti!

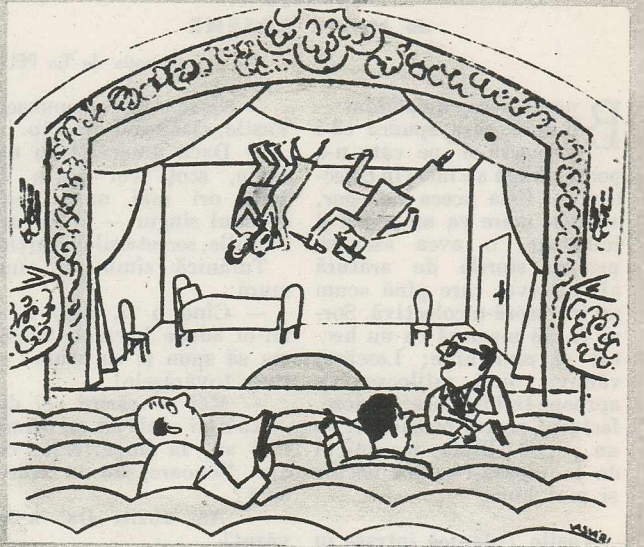
MAMA (închide ușa și oftează): A plecat! Dar bine că-i aproape!

TATĂL: Strici băiatul, ascultă ce-ți spun eu, strici băiatul!

MAMA: Ia mai lasă-mă și tu! Uiți că acum douăzeci și cinci de ani, cînd ai ieșit inginer și te-a repartizat la Suceava, ai spus că e departe?

TATĂL: Poate că aveam dreptate! Nu dura pe atunci drumul pînă la Suceava, mai mult decît azi cel pînă la Lună?...

Sadi RUDEANU

INTR-UN TEATRU OCCIDENTAL:

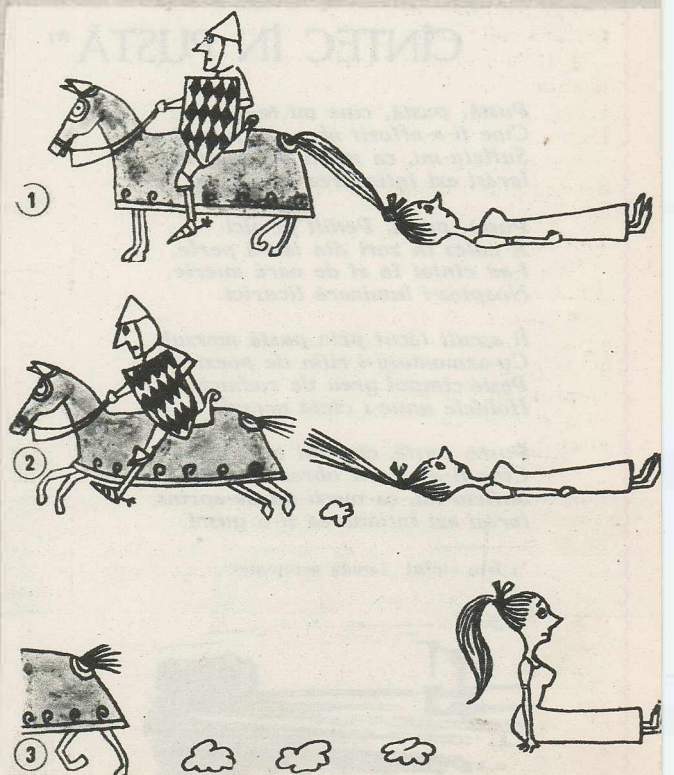
Regizorul: Am fost nevoit să introduc ceva nou...

REVOLTĂTORI

— Ce naiba o fi avînd ilftu' ăsta, că nu mai pornește!!

Pilot din Bonn.

Din istoria coafurii.

ANECDOTE despre...

... NAPOLEON

După bătălia de la Waterloo, anul dintre mareșalii lui Napoleon i-a raportat acestuia că, în abdomenul comandantului unui regiment de draconi, medicii au găsit un glonț.

Napoleon, care-l știa pe respectivul comandant nu tocmai curajos, a întrebat, cu un zîmbet:

— Aș fi curios să știu în ce împrejurări a înghițit el acest glonț...

... LEIKIN

Invitat de bogătaşul Ratinov-Rojnov, umoristul rus Leikin a venit o dată la moșia acestuia. Amfitrionul l-a primit pe scriitor cu o excepțională bunăvoință. La plecare acestuia, Ratinov-Rojnov l-a întrebat:

— Ai să mai vii pe la mine, Nikolai Aleksandrovici?

— Dacă n-ai nimic împotriva — i-a răspuns Leikin — sînt gata să vin la dumneata de două ori pe an și să rămîn de fiecare dată cîte șase luni...

... PETRU I

Făcînd haz pe seama gurmanzilor de la curte și a amatorilor de ospețe, Petru I a spus odată:

— Oare ce folos poate aduce patriei un corp alcătuit numai din pîntece?!

... LISZT

Marele compozitor și pianist Franz Liszt a acceptat o dată să acompanieze, la un concert de binefacere, pe un violoncelist oarecare. Acesta din urmă execută atît de prost piesa interpretată, încît Liszt căuta în fei și chip să acopere greșelile lui, cu execuția sa magistrală.

— Ce faceți, maestre? — i-a șoptit la un moment dat violoncelistul. Nu mă mai aud pe mine!

— O, atunci dumneata ești singurul om fericit la acest concert! — i-a răspuns, tot în șoaptă, Liszt.

„DENAZIFICARE“

La un tribunal din R.F.G. Președintele: Acuzat Gustl, pianist în barul „Germania nouă”. Recunoști că ai cîntat în repetate rînduri marșul „Wir fahren gegen England“?

Acuzatul: Recunosc.

Președintele:... Și cîntecul „Horst Wessel“?

Acuzatul: Recunosc.

Președintele:... Și alte cîntece incitînd la rasism și pogromuri?

Acuzatul: Recunosc.

Președintele: Tribunalul se retrage pentru deliberare.

Avocatul (în șoaptă): Ce-ai făcut, nenorocitule? Cîntă-te-a pus să recunoști?

Acuzatul: N-avea nici un rost să tăgăduiesc: chiar dumnealor mă pun să le cînt în fiecare seară. Sînt clienții barului nostru...

FEL DE FEL

I-a făcut-o!

— Mi-am cumpărat un saxofon.

— Știi să cînti la el?

— Nu, dar vecinul meu nu poate să sufere instrumentele de suflat.

La o cooperativă sătească

— Aveți otrava de șobolani?

— Nu ținem, că ne-o mîncă șoarecii!

Conștinciozitate...

— Vii după masă la muncă voluntară?

— Nu pot. După masă scriu pentru gazeta de perete un articol intitulat: „Să venim cu toții la muncă voluntară!“

ÎN TREN

Toți cei din tren tăceau molcom. Pe bancă sta culcat un om. Alături, se proptea de ușă, Ca vai de lume, o mătușă.

Nu-și stăpîni un moș necazul: — Te rabdă, omule, obrazul! Să zaci pe bancă, cu sfidare. Cînd o femeie stă-n picioare?

Răspunde celălalt: — Păi, asta Nu-i o femeie: mi-e nevastă!

Victor PIȚIGOI

MĂMĂLIGA...

— schiță —
de Maria ARSENE

Ilustrație de Tia PELTZ

Bucata aceea de pământ — despre care spunea că-i a soacră-si pe care n-o poate obliga să intre în colectivă — fișia aceea de ogor, nu mai mare ca un pogon și jumătate, o avea ascunsă printre sforile de arătură ale citorva, care pînă acum nu intraseră-n colectivă. Sorsa îi era megieșă cu un hectar și mai bine; Lascăra, văduva unui mijlocas, cu aproape trei hectare; Tudose, factorul poștal pensionar, cu un pogon; State, mecanicul de la moară, cu un hectar și mai bine.

Vasile Tufănică intrase în gospodăria colectivă. Socotise însă că n-are să vină belșugul chiar de la început. „Pe vorbe, nu pune nimeni de mămăligă“ — îi plăcea lui să spună, fără să țină socoteală dacă proverbul se nimeră ori ba.

S-a înscris Tufănică în colectivă cu două hectare arătură, car, plug, doi boi și un cîrlan. Dacă au intrat atîția, de ce să rămînă el pe dinafară? Muiera nu i-a crîcnit în hotărîre. Dacă a hotărît, a hotărît și basta! Il privește numai pe el. Dar să nu-și închipuie careva că o să se ducă cu doi saci la pomul laudat. Nici măcar cu unul! Ce-o fi, are să se vadă cu ochii. Pe vorbe, nu pune nimeni de mămăligă...

— O să-ți fie mai bine între noi, la colectivă — încercase să-l mai lămurească o dată Istrate, președintele sfatului

— Nu se știe — răspunse Vasile, clătînd din cap.

— Dacă muncești cu nădejde, scoți cel puțin de două ori mai mult decît de unul singur — îl asigură Panfilie, secretarul de partid. Tufănică zîmbi și murmură:

— Cînd o fi, de-o fi și mi-oi aduce bucatele acasă, am să spun și eu atunci ca tine, tovărășele!

— Măi — săriră cei doi — tu n-ai auzit cît au primit mai an, la împărțeală, cei din Ponoare, de la colectivă?

— Am auzit. Da' n-am văzut!

O zi, două, cinci, zece, Tufănică munci la cîmp. Gîndea: „Să nu zică ăștia de la colectivă că lucrez ca funcționarii“. Apoi zece, douăzeci, treizeci de zile, n-a lucrat nici mai mult, dar nici mai puțin ca ceilalți. „De ce să mă deșel, pînă n-oi ști cum ies la socoteală?“ Și iarăși au mai trecut o lună, două, trei. Se mutase din brigada de cîmp, la grădina de zarzavaturi a gospodăriei. Și, între timp, îi trecuse cheful de muncă.

„Prea îs mulți aici — își zicea. Vin la treabă cu muierile, cu copiii. Vin să muncească, ca să le scrie zile multe în carnet. Dar de unde să iasă atîtea bucate pentru ce de mai lume și cît o să vină partea pentru fiecare?...“

Bucata ascunsă de pământ a lui Tufănică nu era

— v-am spus — mai mare ca un pogon și jumătate. În calculele lui greșite, o socotea o rezervă din care ar putea scoate — oho! — de trei ori, de cinci ori mai mult decît i-ar fi revenit după munca depusă în gospodărie.

Începu să vină mai rar pe la colectivă.

— Sînt bolnav, măi tovarășe brigadier.

La o săptămînă, spuse din nou:

— Vin, dar numai pentru o zi, că am treabă la oraș. Și iarăși:

— Ce tot mă iscodiți? Muncesc cum pot și cînd am vreme. Ce, mă țineți de scurt, ca la militarie?

Și-a arat cu greu pogonul și jumătate, pe ascuns. Plugul nu era bun, deși Tudose, chiaburul, îi luase destui gologani pentru că i-l împrumutase. A încropit și sămîntă, luată pe datorie de la unul din Sîmbrioara, fost negustor pe acolo. Nu era bobul de soi, dar bun, rău, bine că-l găsisse. Își rîdea în mustăți. Ce cred Istrate și Panfilie? C-o să se lase el numai în seama împărțirii? Ehe! El, Tufănică, are sînge de oltean în vine și-i ascuțit la minte! O să se mai ducă și pe la colectivă, că are avere acolo: pământ, boi, car, plug și un cîrlan... Și apoi, de ce să renunțe la venit, cît o fi el de mititel? Dar baza trebuie să fie bucata de pământ tănuită.

Cald. Se topește pămîntul de valurile de foc ce se revarsă, potop, din văzduh. L-au chemat de aseară pentru prașilă, la porumbul colectivei. E nevoie de brațe. Nu le-a spus nici că se duce, nici că rămîne. S-a sculat cu noaptea în cap și a plecat să-și vadă grîul lui „particol“... „Mîine îl secer“ — și-a zis. S-a oprit în marginea țarlalei. Lanul era rar și pipiriu. „N-am putut munci

mul p-aci, ca să le dau și eu o mîna de ajutor la prașilă. Dar ție, vîd că nici nu-ți pasă de averea noastră...“

— Mîine secer, apoi îl string și...

—...?

— Vin și eu la colectivă.

— Cum crezi!

Patru sute douăzeci de kilograme de grîu de pe un pogon și jumătate. Cum vine asta? Plata semințelor, plugul... Și mai trebuie să-i dea și soacrei pe puțin zece duble, că doar i-a făgăduit, și de-o întrebă-o careva, are să zică că-i pămîntul ei. Treabă-i asta?

Patru sute douăzeci de kilograme de pîine, după un pogon și jumătate, bașca truda, zbuciumul și nădușeala, ca pentru zece!

Nouăzeci de zile aveau scris Tufănică și nevastă-sa în carnetul brigadierului. Nouăzeci în cap. Treizeci și nouă la cîmp, cincizeci și una la grădinarie. Puține, e drept, dar cine i-a garantat că, dac-ar fi făcut mai mult, s-ar fi ales cu ceva? La

MOZAIC

ca lumea“ — se necăji Tufănică. Se trînti la marginea lanului. Oftă. Cerul era albastru ca floarea de cicoare. Vîntul murise pe undeva, înspre sat, că nu se simțea neam.

Tufănică mai oftă o dată din adînc. Își aprinse țigara și se întinse, trudit, pe spate. „De ce-oi fi obosit? — se-ntrebă de unul singur. De săptămîni nu m-am mai dat cu munca pe la colectivă. Mă dor șalele, oasele, capul. Pentru ce? Pentru trei sler-turi de hectar?“

Pași grei de bocanci se auziră pe cărarea alăturată. Închise ochii. Pașii se opriră, chiar lîngă capul lui.

— Ce faci aici, mă Tufănică?

Tresări speriat, dezlipindu-și anevoie pleoapele. Istrate, președintele sfatului, era lîngă el. Tufănică se ridică întîi în genunchi, apoi în picioare.

— Ce să fac? Ia, cu grîul asta...

Și pe dată își mușcă limba de ciudă, că se descoperise.

— Care grîu?

— Al soacră-mi... Că n-are cine... Sînt ginere, nu? Pot s-o las...?

Istrate privi la lan, apoi la Tufănică și iarăși la grîul rar și pipernicit.

— Tu l-ai muncit?

— Eu!

— Frumoasă recoltă — și scuiță să n-o deoache. S-o stringi toată într-o căciulă. Bine, Tufănică. Credeam că am să te găsească la prașilă pe țarla, că-i zor mare acolo. Fusei la raion și acu' la întoarcere, nici n-am mai trecut pe acasă. Tăiai dru-

împărțirea veniturilor, era nerăbdător să vadă cu cît l-au potcovit cei din consiliu și ce procopseală o să ia și ceilalți.

— Stai prost cu zilele-muncă — i-a zis a dojană Panfilie, de la partid. Alții, care au lucrat, or lua...

Nu l-a răbdat inima să nu-i ia vorba din gură:

— Om vedea acuși. Pe vorbe, nu se pune de mămăligă...

I s-au înroșit urechile. I tremură bărbia. De rușine. De ciudă mare. Mai întreabă o dată:

— Cît am eu de luat? Răspunsul vine ca un bici de foc.

— Șase sute de kilograme porumb, cinci sute zece de grîu și...

Restul cuvintelor nu le-a mai ascultat. A fugit în drum și, de acolo, acasă.

— Ce-i cu tine, Vasile?

— I-a întîmpinat muiera, în prag.

S-a uitat cu ochi mici la ea.

— Dă-mi o palmă, fă, Irino!

— Ce?!

Nevastă-sa încremenise, privind la el ca la un apucat.

— Dă-mi o palmă, cînd îți spun. Să fie de la tine, că de la mine o sută de pumni de mi-oi căra în cap, tot n-are să-mi fie de ajuns.

—?!

— Dă-mi, fă, o palmă. n-auziși? Și pregătește sacii pentru bucatele de la colectivă, cucurigu' mă-sii ăluia de-i prost și nu crede ce i se spune... Hai, fă, gata sacii?

AL. JEBELEANU

CINTEC ÎN PUSTĂ *)

*Pustă, pustă, cine mi te-a-nfins,
Cine ți-a-nflorit obrazul, pustă?
Sufletu-mi, ca macii tăi de-aprins,
Iarăși azi întinderea ți-o gustă.*

*Pustă, pustă, Petofi pe-aici
A cules în zori din iarbă perle,
I-au cîntat în zi de vară mierle,
Noaptea-i luminară licurici.*

*Îi ascult tăcut prin pustă mersul,
Cu-armoniosu-i ritm de poezie;
Peste cîmpul greu de rodnicie
Holdele unite-i cîntă versul.*

*Pustă, pustă, cine mi te-a-nfins,
Cine ți-a-nflorit obrazul, pustă?
Sufletu-mi, ca macii tăi de-aprins,
Iarăși azi întinderea ți-o gustă.*

*) Din ciclul „Laudă prieteniei“

Feodor BELKIN

ARMATEI SOVIETICE

*Gemea în foc iubita mea Rusie
Atunci când tu, năvalnică-n galop,
Purtînd în frunte steaua rubinie
Înaintai mereu spre Perekop...*

*Și mai tîrziu, cu arma încărcată,
Cu pasul dîrz, cu chipul fîrî-n gînd,
Înaintai spre Elba-ndepărtată,
Din calea ta vrăjmașii măturînd!*

*În ochii tăi văd astăzi bolta clară
Și zborul porumbeilor ușor,
În tine simt puterea populară
Căci tu ești doar născută din popor!*

*Vrăjmașul pînă azi te ține minte,
Și-așa cum pari dîn stîncă și oțel,
Tu porți în piept o inimă fierbinte
Și numele lui Lenin pe drapel!*

În romînește de M. DJENTEMIROV

u vreme ce discuțiile despre specificul poeziei continuă a se desfășura cu pasiune, din păcate adesea neancorate în fenomenul literar contemporan (vezi titlolele „Disocieri preliminare” „Primatul afectivității” din revista „Tribuna” nr. 52 și 53), unele publicații literare conuă să apară versuri cu clișee cite, cu imagini oboșite sau olixe, care au darul să-l lase cititorul indiferent și... recesensul acesta, vrem să semnam modalitatea artificială în re se construiesc unele poezii cercînd să trateze temele cele ai noi ale vieții noastre, inirare, de pildă, din viața munitorilor de pe marile șantiere. Cîteva cuvinte risipite prin ezie, ca „șantier”, „dinamită”, „ormitor”, nu pot ascunde sărăi de idei, necunoașterea realității socialiste.

Astfel, în nr. 50 al revistei ajene „Tribuna”, Emil Buna mîrturiseste:

„Am auzit soarele izbîndu-se stîncă./ Sunînd stingerea —/ ebuie să dormim! / Vom sufla în-o dată în lampa aninitor / La care ne citim cartea fii./ Trebuie să fim odihniți./ îine, muntele dinamitat./ Cu dnea vilnoi / Lovindu-se cu mîii de piatră în piept./ Se tă-n ce! / Vom schimba orizon-

armură greoaie de imagini fade, de un retorism supărător: „Oamenii se luptă cu el (muntele — n.n.), din zori pînă seara tîrziu, / Ieșînd întotdeauna-nvingători. / I se cațără cu toliul pe coapse, pe spinare; / Au arme, rîngi de oțel, perforatoare / Și mașini născute sub cupola asăritului; / Deprînși adesea să vorbească cu glasul dinamitelor / Ruptînd hălci uriașe din carnea acestui taur. / Albă și lare. / E o luptă halucinantă și inegalabilă / Fără spectatori și antracte — / O încețare dintre dinamism și inerție, / Între viață și moarte”.

Alteori, se cultivă o poezie așa-zisă directă, dar la fel de... nepoetică: „Sînt omul care construiește. Spre viitor am trimis riaducte de aur / Speranțe neînșelătoare. / Istoria și legile ei / Sînt în vinele mele sînge și vis / Suferințele luptei, îndelungatele, arzătoare suferințe / Sînt astăzi oțelul pur al voinței, îndemnul de-a merge înainte. / În minciunile dulci nu mai cred și nu mă las păcălit / Și știu ca orice s-ar împlîi. / Eu peste toate trebuie să mă înalț / Să fiu văzut de deoale ca muntii. / Sînt omul care construiește...” („Sînt omul care construiește” de Victor Felea, „Steaua” nr. 9/1959).

Precum se vede, cele trei poezii se vor inspira din actualitate. Păcat însă că aceasta e

IN TRADUCEREA lui George Dan, a apărut celebra operă a poetului persan Saadi din Șiraz, „Golestan” („Grădina florilor”), cuprinzînd scurte povestiri și maxime în proză și versuri. Poetul care a trăit, în urmă cu 700 de ani, pe locurile Iranului de astăzi a lăsat prin această carte un bogat tablou al vieții Orientului Apropiat.

VOLUMUL „Pagini din proza bulgară” — apărut recent în romînește la E.S.P.L.A. — precum indică și titlul, este antologia unui secol de proză, de la clasicii Liuben Karavelov și Ivan Vazov pînă la tînarul scriitor contemporan Serafim Serverneak. Prin parcurgerea celor 35 de nuvele înmănușcheate în această valoroasă antologie, cititorul poate aprecia felul în care cei mai buni scriitori bulgari s-au angajat, prin operele lor, în lupta de eliberare a poporului de sub jugul străin, împotriva exploatării capitaliste și a obscurantismului apăsător și, mai ales, în ce măsură literatura nouă din R. P. Bulgaria oglindește munca și viața constructorilor socialismului.

ATRACTIA pe care o exercită volumul de poeme „Arhitectura copacilor”, tipărit de Editura Tineretului, este firească. În pagini de autentică poezie, Iannis Ritsos, unul din marii scriitori contemporani, luptător dîrz pentru libertatea Greciei, aduce un vibrant elogiu Romîniei de astăzi, care l-a găzduit și i-a oferit posibilitatea să cunoască în mod amplu viața celor ce-și făuresc o nouă orînduire. „Cuteierînd străzile Bucureștiului și ale Pietrei Neamț — notează traducătoarea volumului, poeta Nina Cassian — pădurile Sinaiei și ale Mogoșoaiei, muzele și fabricile noastre, privindu-ne țesăturile și așulindu-ne doina, Iannis Ritsos nu s-a mulțumit să deseneze contururi, ci a intrat în analiza tuturor dimensiunilor”.

LITERAR

„Să avem mai multă lărgime”. Acest păienjenis de notații te și lipsește de orice urmă de rîric poartă titlul... „Seară șantier”.

Într-o altă revistă, „Scrișul nătean” (nr. 10/1959), în ciul intitulat „Peisaje din Rușta” e tipărită poezia „Spectadiurn” de Dim. Rachici. Actiivitatea omului — munca sa oplă — este înbrăcată într-o

transpusă în clișee prozaice, prețiozități și platitudini.

Ce atestă asemenea versuri? Răspunsul ni se pare clar, concludent: o insuficientă cunoaștere a prezentului socialist, a adevăratelor dimensiuni și mișcări sufletești ale omului muncii din zilele noastre și, în același timp, sărăcia limbajului poetic.

AI. NICHITA

Florența ALBU

CLIPLELE NOASTRE

*Clipele-acestea, în trecere iute,
clipele-acestea n-au să se-ntoarcă.
Le dăm pulsația singelui nostru,
oiselor noastre, prerilor noastre.*

*Clipele-acestea n-au să se-ntoarcă,
cînd fiecă clipă înseamnă-mpîlnire,
cînd fiecă clipă-ntrupată în zidurile noastre
cu ele se-naltă și-i oie.*

*Vîrstele noastre, dragostea noastră,
clipele noastre — toate-s aici,
incandescente, clipele noastre,
unînd betonul cu focul, cu fierul.*

*Ca Pasărea Phoenix, clipele noastre
prînd viață, din arderea lor ne-nteruptă,
clipele noastre, frumosele clipe,
poeme-ale lumii, în era Comunei.*

ACTUALITĂȚI LITERARE

DIN ȚARĂ

- A apărut primul număr al unei noi reviste: „Viața literară sovietică”. Editată de Institutul de Studii Romîno-Sovietic, ea își propune să publice o serie de studii și articole de teorie, istorie, critică și estetică literară, traduse din cele mai de seamă reviste de specialitate care apar în Uniunea Sovietică.
- Colecția „Cutezătorii” s-a îmbogățit cu o nouă lucrare, prin reeditarea romanului istoric „Frații Jderi” de Mihail Sadoveanu.
- „Enigma Otiliei”, romanul lui G. Călinescu, apărut în urmă cu aproape trei decenii, a fost retipărit recent într-o nouă ediție de E.S.P.L.A.
- În colecția „Cele mai frumoase poezii”, pe care o tipărește Editura Tineretului, au apărut două plachete aparținînd scriitorilor Marcel Bresslașu și Cicerone Theodorescu.
- Curînd va fi în librării romanul istoric pentru copii „Măria sa țara” de C. Ignătescu. Acțiunea se petrece în epoca lui Vlad Tepeș.
- Sînt anunțate trei noi cărți pentru micii cititori: „Seri albastre” de Anton Costache, „Familia Buna-dîmîneața” de Ana Tudoraș și „Creierul casei” de Titel Constantinescu.
- Romanul sportiv al lui Eugen Barbu „Unsprezece” apare într-o ediție revăzută.
- Horia Stancu a predat Editurii Tineretului, pentru colecția „În jurul lumii”, un volum de însemnări de călătorie din țările Nordului (Finlanda, Suedia, Danemarca și Islanda).

DIN U.R.S.S.

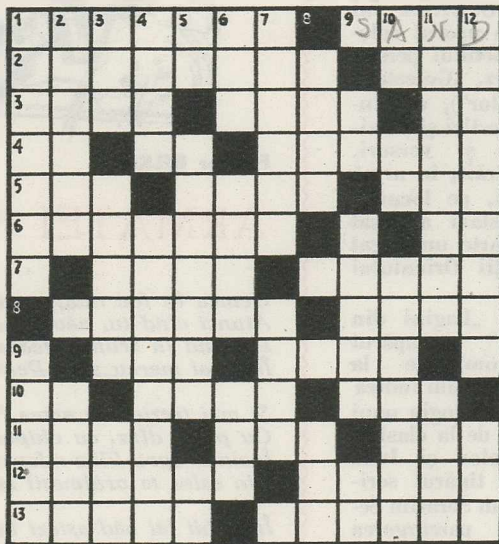
- În luna ianuarie a avut loc o rodnică sesiune științifică la Institutul de literatură mondială „A.M. Gorki” al Academiei de științe a U.R.S.S., consacrată problemelor legate de studiul comparat al literaturilor — atît în cadrul literaturii sovietice multinaționale, cît și pe plan mondial, între diferitele literaturi ale lumii. Rapoartele bine documentate, prezentate de specialiști de seamă ca: M. Alekseev, V. Jirmuski, N. Konrad, I. Neupokoeva, N. Gudzi, R. Samarin, A. Beletski etc, ca și cele 91 de luări de cuvînt, au exprimat foarte interesante și utile puncte de vedere asupra metodologiei marxist-leniniste a studiului comparat al literaturilor și au demascat pozițiile comparativismului burhez.
- Printre ultimele cărți apărute în Uniunea Sovietică, putem menționa o serie de creații ale literaturilor naționale ca, de pildă, eulogeria de versuri ale poetului buriat T.D. Badmaev, „Stepa înaripată”, volumul poetei cecece Raisa Akmatova, „Suflet-mi, viintule, în față”, cartea poetului adigheu Cîrimize Jane, „Adigheia mea”.
- În primul său număr pe anul 1960, revista „Oktiabr” publică începutul unui nou roman, închinat satului sovietic din zilele noastre: „Au venit stîncuțele” de A. Andreev.
- Pentru cei ce se interesează de problemele de istorie și critică literară, semnalăm lucrarea prof. D. Blagoi „Literatură și actualitatea”, cuprinzînd o serie de studii privitoare la dezvoltarea literaturii ruse și a celei sovietice.
- S-a reeditat o carte deosebit de interesantă: „Trăind în preajma lui Tolstoi”. Serisă de compozitorul Goldenveizer, care a avut prilejul să-l cunoască îndeaproape pe marele scriitor și să trăiască vreme destul de îndelungată la Iasnaiia Poliana, cartea redă amintiri și impresii sugestive despre viața și activitatea lui L.N. Tolstoi.
- Fondul de cărți rare al bibliotecii Academiei de științe a U.R.S.S. s-a completat cu o colecție deosebit de prețioasă, ce fusese strînsă și aparținuse lui Feofakt Lopatinski, unul din oamenii cei mai instruiți de pe timpul lui Petru I. Colecția cuprinde circa 1.000 de cărți în cele mai diferite limbi, printre care latină, greacă sîriană, chaldee, datînd din sec. X-XVII.

Cuvinte încrucisate

FREDERIC CHOPIN

ORIZZONTAL: 1) Nemuritoare miniatuiri pianistice de Chopin, pline de conținut revoluționar, despre care Robert Schumann scria că sînt „tunuri ascunse sub flori” (sing.) — Scriitoare franceză legată printr-o puternică afecțiune de Chopin, despre care a scris cu admirație în „Scrisorile unui călător”, „Lucezchia Floriani” și „Povestea vieții mele”. 2) Zyzyu, profesor de pian, care l-a însoțit lui Chopin o puternică admirație pentru creația lui Bach — Scriitor englez, autorul lui „Robinson Crusoe”, care figurează, alături de Chopin, pe lista marilor aniversări din anul 1960, ale Consiliului Mondial al Păcii. 3) Sentiment sumbru, care a adăugat o mare parte din viața scurtă și zbuciumată a lui Chopin — Mod de exprimare în artă, care la Chopin revoluționează limbajul armonic și formele arhitectonice ale muzicii, în lupta cu schematicismul împietrit al pseudoclasicismului reacionar — Clasă (abr.). 4) Localitate chineză — Apel — A ridica, a construi. 5) Riu spaniol — Celebru cartel vinez — Pom fructifer. 6) Două asemenea compoziții pentru pian și orchestră a creat Chopin — Bir! 7) Instrument la care cânta adesea liceanul Chopin — Instrumentul căruia Chopin i-a destinat creația sa nemuritoare (ital.). 8) Ca vocea de bas — Stîncă. 9) Veche diviziune administrativă germană — Euterpe, pentru creatorii de muzică. 10) Eugen Barbu — Operă de Verdi — Literă arabă. 11) Odinioară, venit domnesc — La... și la mulți ani — „... Maria”, celebră compoziție de Schubert. 12) Însemnare — Muzicolog și critic francez care scria despre Chopin, în 1832: „Iată un tînăr care, neîntînd nici un model, a găsit ceva cu totul nou”. 13) A crește — Numai patru asemenea compoziții ne-a lăsat Chopin.

VERTICAL: 1) Insulă din Baleare, unde a plecat, în 1839, Chopin, bolnav de plămîni, însoțit de scriitoarea George Sand — Clasic al literaturii germane care, în spumoasele sale „Poiletoane franceze”, a scris cu admirație despre bunul său prieten Chopin. 2) Parte din Concertul nr. 2 pentru pian și orchestră de Chopin, de o perfecțiune ideată, dedicat frumoasei Delфина Potoc-

ka — Oraș în Polonia. 3) Cuvînt polonez care definește o infinitate de nuanțe ale vieții sufletești și prin care Franz Liszt explică bogăția oimtoare a conținutului emoțional al creației lui Chopin — A cinsti — Avantaj. 4) Fluviu în Finlanda — Element muzical a cărui bogată utilizare așază unele lucrări ale lui Chopin alături de stilul lui Wagner, din opera „Tristan și Isolde”. 5) Rubidiu — A prepara — Poseiv. 6) Do bemo! — Varșovia, Cracovia, Wrocław (sing.) — Krudir norvegian din sec. XIX. 7) În această calitate, Chopin și-a contopit creația sa cu vocea epocii și a poporului său — Celebru pictor român. 8) Pronume — Oraș în U.R.S.S. 9) Notă muzicală — Genial compozitor și pianist ungur, autorul unei monografii despre Chopin, cu care a fost prieten — Pronume. 10) Al fine — Liliana Negrea — Devotată. 11) Chopin a creat 19 asemenea compoziții care, ca și Baladele, Impromptu-urile și Scherzo-urile sale, abundă în originale frumuseți armonice — Inșetat. 12) Pictor francez, unul din celebrii admiratori ai lui Chopin, autorul unui valoros portret al marelui compozitor — Romancier portughez.

Cuvinte rare: ZAL, DAA, ESA.

SFATURI practice

REÎMPROSPĂTAREA GRĂSIMILOR ALTERATE

Se întâmplă uneori ca rezervele de grăsimi pe care le avem pentru nevoile noastre culinare să nu fie folosite la timp și să ne trezim cu ele alterate. Majoritatea gospodinelor, în asemenea cazuri, se gîndesc că singura soluție pentru a mai recupera ceva din pagubă este să folosească grăsimea pentru a face din ea săpun.

Și, totuși, există soluții pentru reîmprospătarea oricărei grăsimi, astfel ca ea să poată fi utilizată mai departe la gătit. Dacă e vorba de ulei, spre exemplu (ulei de floarea-soarelui, de soia, de arahide etc.), se procedează în modul următor:

Pentru fiecare kilogram de ulei, se pisează 120 de grame de cărbuni din lemn. Se introduc acești cărbuni în sticla cu ulei și se agită timp de câteva minute. Se lasă în repaus, pînă ce cărbunii se depun pe fundul sticlei și apoi se trece uleiul printr-o bucată de tifon.

Dacă e vorba de untură, această se ține pe flacără mică pînă începe să se topească atît cît e necesar ca să poată fi turnată în alt vas. Se decantează într-un vas cu apă rece, unde se lasă să se întărească din nou, schimbînd apa, pînă ce aceasta devine limpede. Se pune apoi din nou pe flacără și, cînd s-a topit

complet, se introduc în vas, pentru fiecare kilogram de grăsime, 80 de grame de negru animal pulverizat, care se poate procura de la farmacia. Se lasă pe flacără încă 15 minute, apoi se strecoară printr-un tifon des, în vasul în care se va păstra.

Pentru unt, există mai multe metode de reîmprospătare. Iată trei din ele:

1) Se freacă untul pînă se înmoaie și se lasă apoi să se întărească într-un vas cu apă, în care se adaugă bicarbonat de sodiu (5% în raport cu cantitatea de unt). Se spală după aceea bine cu apă curată. Dacă untul păstrează și după aceea gustul de rînced, se repetă operația de cîteva ori.

2) Se freacă bine untul într-un vas în care s-a adăugat un gram de clorură de calciu, la un kilogram de apă.

3) Dacă gustul neplăcut rezistă totuși, mai există și soluția de a topi untul — în care caz, bineînțeles, nu se va mai folosi decît la gătit. Operația se face punîndu-l pe flacără, împreună cu o bucată bună de miez de piine și (întîndu-l pînă ce capătă culoare aurie. Separarea piinii, care i-a absorbit mirosul neplăcut, se face prin strecurare.

JOSIANA

EDUCAȚIE PENTRU TOATE VÎRSTELI

OM „MARE”, NU TE SUPĂRA!

Te întreba o dată fiul tău de ce se aprind și se sting firmele luminoase. Te-ai răstit la el, amenințîndu-l cu răspunsul pentru cînd va fi mare. Altă dată, la cinematograful „Zmeul de la capătul lumii” îi năstrea o sumedenie de întrebări: cine a pus zmeul în pom, ce-i ăla zmeu, ce poartă pomplierii pe cap, de ce se face scara lor cînd mare, cînd mică și multe altele.

Ai socotit poate că ceea ce te întreabă îi va fi prea greu să priceapă el, copil de patru ani, și ai hotărît să-l lași să treacă prin film ca prin lumea celor care nu cuvîntă, cu voga consolare că va înțelege totul cînd va fi mare.

În sfîrșit, în fața unei vitrine cu jucării, te-am surprins iar aminînd deslușirea tainelor minusculei lumi mecanice și electrice, tot pentru acea fabuloasă epocă în care fiul tău va fuma și se va rade zilnic.

Atunci, m-am hotărît să-ți scriu.

...Om „mare”! Apleacă-te puțin și privește-ți fiul. Apoi contemplă lumea înconjurătoare. El este mic, iar lumea din jurul lui, nemărginită și minunată, misterioasă și fermecătoare, îl soliciță cu o infinitate de sunete, forme și culori. Sînt lucruri care se mișcă și altele care stau pe loc, unele care cad imediat ce le atingi și, în fine, altele ce nu se mișcă de la locul lor, oricît te-ai opinti. Sînt lumini care se aprind și se sting, cutii care cîntă, poze ce se mișcă pe pînză, troleibuse și televizoare, cărți cu poze și tot felul de taine ce trebuie neapărat dezlegate. Iar el are patru ani și o singură armă, două cuvinte pelice, care sînt uneori „de se” și alteori „de te”. Și izvorul înțelepciunii, atotștiutorul care stăpînește cheia cutiei cu minuni este o persoană pietășită, numită „om mare”, care în cel mai bun caz dă din umeri și te amină cu răspunsul pentru niște vremuri foarte îndepărtate și greu de închipuit, numite „cînd ai să fii mare”.

Om „mare”, nu te supăra! Ia-ți fiul de mîna și poartă-l cu dragoste prin lumea ce se deschide.

proaspătă, în fața ochilor tăi. Contemplă cu respect flacăra dorinței de a ști, ce arde în viul ochilor de copil, căci ea este cea mai autentică pecete de umanitate. Și fii fericit cînd întrebările lui sînt multe, cuprinzătoare, nerăbdătoare. Cînd copilul privește pasiv coloratul și pasionantul spectacol al vieții, „cumințenia” lui are un nume în tratatul de boli mintale. E bine să-i stai alături nu numai pentru a contempla imaginile pasionante ale creșterii eugetului, ci și pentru a aduce lumina acolo unde lipsa de ajutor l-ar sili pe micul cercetător să-și confecționeze răspunsurile din ignoranță, alunecînd în absurditate și fantasmagorie. Neștiința lui, care uneori te descurajează, conține în sine însăși ne-

garea ei: o nesfîrșită rîntă de a cunoaște. Ajutat de tine, ce să adune fapte, să le pare, să le asemene să le deosebească, clasifice. El va trage mele concluzii și va primele soluții. El gîndi. Iar gîndirea îi fi pe atît de largă și prinzătoare, pe cît vie și îndărătnică a curiozitatea lui.

Om „mare”, nu supăra! Gîndește-ti timpul fuge și știința pași de urias. Iar cînd vei întreba poa un tînăr astronaut se zboară către stele, da acestuia, devenit timp „om mare”, dr de a înlocui răsp cu un zîmbet conde dent.

SEN Alexa

CUM SE POATE ÎNCEPE O PARTIDĂ DE

Matematicienii au calculat că primele zece m de șah au 169.518.829.100.544.10¹² vari. Pentru a efectua acest număr de mutări, înt populație a globului ar trebui să mute piesele într-o pereche, timp de... 217 miliarde de ani... interesant calcul a arătat că nici măcar „șah electronici” — mașini electronice rapide de c — nu pot, înaintea unei mutări, să treacă în re toate variantele posibile, pentru a alege pe mai potrivită.

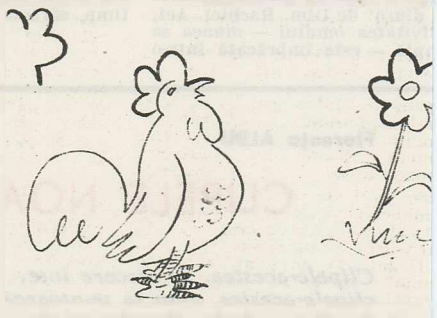
COLȚUL MICULUI DESENATOR

Azi, dragii copii, vă prezentăm încă un set cu ajutorul căruia să compuneți unul sau n multe desene.

PROBLEMA Nr. 6

Iată semnul și, alături, două posibilități rezolvare.

Pornind de la semn, puteți face și alte dese frumoase. Trimiteți soluțiile găsite pe adre revistei „Desenator”, cu mențiunea: pentru „Colțul micului desenator”. Cele mai frumoase solu vor fi publicate.

MARMELADA în BORGANE

ESTE UN ALIMENT HRĂNITC
Contin
ZAHĂR și FRUC
Bogat
ÎN VITAMİ

AMBALAJ IGIEN
cu CAPAC DE POLIETILE

De vînzare la toate magazinele „Alimentara”

Moda

PENTRU TINERELE FETE

Din stofă sau mătăse, o rochie simplă având ca ură un cordon îngust din mătăse lucioasă, legat în două nasturi decorativi. Fusta are o cută într-o parte și una scurtă, liberă.

Rochie cu linia îngustă, fronsată peste bust în talie. Minecile sînt croite chimono.

bandă din pichet alb terminată cu o fundă și cu nasturi este garnitura aceleia rochii din stofă arin. Pichetul poate fi înlocuit și cu mătăse în ea rochiei.

4) Jachetă scurtă din lame sau brocart, închisă în talie cu un trandafir. Îmbrăcată peste o rochie simplă, neagră, va oferi o toaletă foarte elegantă.

5) Altă soluție de a adăuga, printr-o garnitură nouă, o notă elegantă unei rochii simple: un briu lat din catifea, completat cu o fundă din mătăse cu cozile lungi, terminate în franjuri.

6) Din jerse sau stofă, un model tinerec. Drapajul original în talie este subliniat cu două funde gen papion.

Desene de Martha VIDA

vorbă cu medicul

ALIMENTAȚIA RAȚIONALĂ ÎN TIMPUL IERNII

ate manifestările de viață ale omului se fac cu consum de energie pe care organismul o ia din alimente. Transformarea energiei în organism este însoțită de producere de căldură care ține prin arderea lor. Această căldură se calculează în calorii.

ANTITĂȚI DE CALORII SÎNT ESARE OMULUI SĂNĂTOS?

lculate pe kilogram de corp. la e ore, acestea sînt:

paus absolut la pat	25 calorii;
iața sedentară	35 calorii;
unca ușoară	40 calorii;
unca mijlocie	50 calorii;
unca grea	65 calorii.

ei, unui om sănătos, de 65 kg, muncă mijlocie, îi sînt necesare 2400 calorii în 24 de ore.

o valoarea alimentelor mai este înționată și de conținutul lor umite substanțe absolut necesare echilibrului organismului omului: vitaminele, termenii și sărurile minerale. Regiul entar trebuie să conțină toate antele nutritive în anumite orții și într-un anumit raport.

ECHILIBRUL NUTRITIV

se menține, avînd în vedere: 1) echilibrul energetic, prin alimentarea cu grăsimi și dulciuri; 2) echilibrul azotat, prin alimentarea cu proteine, și 3) echilibrul factorilor așa-zisi biocatalizatori, care sînt vitaminele și sărurile minerale. În mod practic, problema echilibrului nutritiv este rezolvată prin alimentele naturale din hrana zilnică obișnuită, care constituie rația de întreținere. Această rație de întreținere variază în raport cu vîrsta, felul muncii, anotimpul etc. În general, alimentația trebuie să fie cit mai variată, gustoasă preparată și plăcut prezentată.

ÎN TIMPUL IERNII

intervin doi factori: unul de necesitate, adică o nevoie crescută de alimente energetice care, prin ardere, produc mai multă căldură, și unul de carentă, și anume lipsa de vegetale proaspete, cu bogatul lor conținut în vitamine și săruri minerale.

Pentru satisfacerea necesităților energetice crescute, este bine să con-

sumăm alimente cu conținut mai mare în grăsimi, cum sînt: carnea de porc sau de vită grasă, limba de vacă, slămina, cîrnații de casă, șunca, brînză de oi, cașcavalul, smîntîna, untul, margarina.

Dintre făinoase — în afară de pine — biscuiții, pesmeții și macaroanele au o valoare energetică mare. Toate acestea se vor consuma în cantități rezonabile și în funcție de nevoile curente ale organismului.

Pentru echilibrul factorilor biocatalizatori, avem la îndemînă în timpul iernii: cartofii, ceapa, gogoșarii, morcovii, pătrunjelul, varza albă, ciupercile. Ca fructe: mercele, perele, nucile, lămîile, portocalele. Ca băuturi, se pot consuma vinurile albe, de masă, în cantități moderate.

Acestea, chiar dacă au o valoare nutritivă redusă, conțin totuși săruri minerale și vitamine în cantități apreciable și, de aceea, trebuie să intre în alimentația zilnică a omului, în timpul iernii.

Cu corectivele necesare, chiar bolnavii care au nevoie de un regim dietetic special vor găsi, în cele enumerate mai sus, o alimentație variată, necesară acoperirii consumului lor energetic.

preocupat înțoideana omeniara, este studiată azi pe baze științifice în mai toate țările civilizate ale globului. Nu s-a ajuns încă la minuni, e adevărat, dar ceva s-a făcut pretutindeni în acest domeniu. Do- vadă că durată medie a vieții unui om, care era pînă la începutul acestui secol, în Europa, de 45 de ani, este astăzi între aproximativ 72 de ani pentru femei și 65 de ani pentru bărbați. Dar cercetările actuale se îndreaptă nu numai spre combaterea — indiferent de vîrstă — a diferitelor maladii, ci și spre tratamentele care pot determina longevitatea. Există, mai ales în Uniunea Sovietică, savanți preocupați exclusiv de această problemă. Există, de asemenea, în multe țări, institute de gerontologie, care experimentează diferite metode de întinerire. Așa cum există și la noi Institutul de geriatrie — înființat de acad. prof. C. I. Parhon — în clinicile cărui s-a constatat că e posibilă regenerarea țesuturilor (a pielii, a mușchilor, a oaselor) și a stării psihice. Viitorul ne rezervă desigur mari revelații și în acest domeniu.

EXERCIȚII PENTRU CEI CARE LUCREAZĂ ȘEZÎND

La majoritatea oamenilor, în timpul lucrului unele părți ale corpului sînt în mișcare, pe cînd altele sînt într-un repaus prelungit. Menținerea și dezvoltarea musculaturii întregului corp sînt influențate direct, din această cauză.

Poziția de ședere tulbură circulația și creează fenomene de stagnare în cavitatea abdominală și la nivelul picioarelor, atrăgînd după sine o serie de neplăceri — cum ar fi: constipația, hemorizi, varice; în plus, la femei duce la tulburări ale ciclurilor și exercită o influență nefavorabilă asupra evoluției sarcinii, asupra nașterii etc.

Exercițiile fizice sînt dușmanii acestor fenomene, care pot duce la îmbolnăvire și îmbătrînire înainte de vreme.

Pentru a evita asemenea consecințe, vă recomandăm următoarele exerciții:

EXERCIȚIUL Nr. 1
Șezînd pe scaun, mîinile pe genunchi. Ridicăm brațele sus, cit mai departate (inspirăm). Coborîm brațele pe genunchi (expirăm). Repetați exercițiul de 6 ori.

EXERCIȚIUL Nr. 2
Șezînd pe scaun. Rotarea amplă a capului, de 6 ori în fiecare parte. Mișcarea se execută lent.

EXERCIȚIUL Nr. 3
Sînd depărtat, împreunăm mîinile și ridicăm brațele sus, capul ușor dat pe spate (1). Revenim (2). Repetați exercițiul de 4 ori.

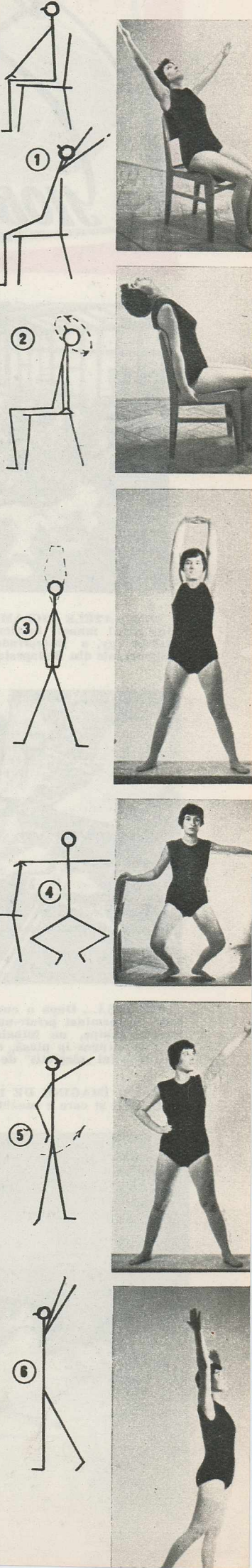
EXERCIȚIUL Nr. 4
Sînd drept, îndoirea genunchilor de 4-5 ori, ținînd o mîină pe speteaza scaunului și cealaltă lateral, întinsă.

EXERCIȚIUL Nr. 5
Sînd, picioarele ușor depărtate, mîinile în solduri: întinderea brațului stîng, oblic în sus. Răsucirea trunchiului spre stînga, cu privirea după braț (inspirăm). Același, în partea dreaptă. Repetați exercițiul de 8 ori.

EXERCIȚIUL Nr. 6
Sînd. Localizînd extensia în regiunea lombară, ducem, pe rînd, cite un picior înapoi și ridicăm ambele brațe în sus. Repetați exercițiul de 6 ori.

NOTĂ
1. Acest program poate fi executat și în timpul serviciului, în cursul „minutului de cultură fizică”, organizat în întreprindere, fiind seama de cerințele igienice, de calitatea aerului, luminozitatea încăperii.
2. Pentru completarea acestui program, recomandăm plimbări zilnice de cel puțin 1/2 de oră.

Prof. Ana Maria ENĂCHESCU

LICIA — Urați. S-ar putea ca bilitatea de care ne vorbiți să sîmplă gingivită, dar s-ar să fie și semnalul unui di-au al unei paradentozе. așa l mai indicat lucru este să itați fără întîrziere un medic. și sfat este valabil și pentru omele de dereglare a circula-sanguine la extremitățile pi-elor.

EXANDRU STOIANOVICI — soara. Apollonia a fost o veche greco-romană, situată în ierea orașelului albanez de azi. Această cetate avea în anti-te o populație de peste 50.000 ocuitori și, după templele, tecile și teatrele descoperite, ese la un înalt grad de cultură. fost distrusă de invazia goților oi, de aceea a hunilor, în seco-al III-lea și al IV-lea din era ră. Ruinele vechii cetăți au descoperite în anul 1958. În săpăturilor făcute de arheologi ezi, în colaborare cu un grup rheologi sovietici avînd în e pe profesorul V. Blavățki, găsit acolo obiecte de mare

valoare artistică și documentară, păstrate în perfectă stare...
TOMA FRÎNCU — Slobozia. Problema prelungirii vieții, care a

MINUNATELE CICLAME culesse în miez de iarnă sînt rodul muncii horticultoarelor de la serra din Rakosvölgý, a întreprinderii de flori și plante ornamentale din Budapesta.

REVANȘĂ... După o cursă de-a lungul terenului, care s-a terminat printr-un gol marcat în poarta celeilalte echipe, un fotbalist vest-german, intrat o dată cu mingea în plasă, a avut neplăcuta surpriză de a fi astfel „răsplătit” de mascota echipei adverse.

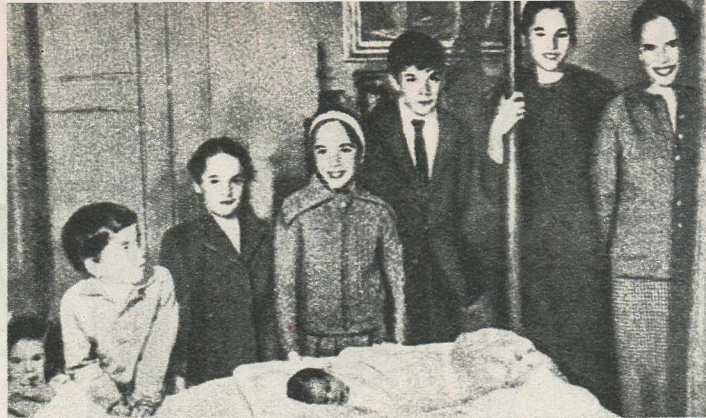
NU-I O IMAGINE DE LA POL, ci una din Scoția, în urma viscolului care s-a abătut recent asupra țării și care e considerat cel mai puternic din ultimii 10 ani.

PENTRU TRANSPORTUL BUSTENILOR în locurile greu accesibile din Caucaz (U.R.S.S.), se folosesc cu succes elicopterele — metodă care nu numai că a ușurat munca tăietorilor de lemne, ci a și dus la reducerea simțitoare a costului lemnului.

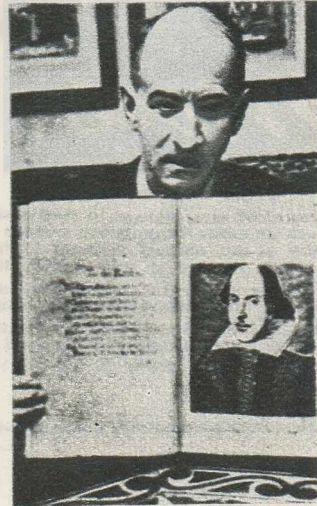
POMICULTURĂ SPALIERĂ... Cu ajutorul acestei metode speciale, un pomicultor din Kaliningrad (U.R.S.S.) a reușit să obțină un măr de o formă originală.

S-A INMULTIT familia renumitului actor Charlie Chaplin. Iată-i în fotografie, pe cei 9 membri ai familiei Chaplin, dintre care cel mai mic — Annette-Emilie — numără abia două luni.

VACĂ CU... FAR. Pentru a evita accidentele de „circulație” ale cirezii sale, un fermier elvețian și-a înzestrat vaca din capul cirezii cu un far.

DIN 1623 datează acest volum de „Comedii, drame și tragedii istorice” al marelui scriitor englez W. Shakespeare. Volumul fost achiziționat recent de o librărie din Stockholm. În i treaga lume se găsesc astăzi numai 185 exemplare ale acestui volum.

ALPINISM... PE ZIDURI. Echipași ca pentru o ascensiune, acești alpiști olandezi și-au ales ca loc de antrenament... turnul pompierilor din Amsterdam.

REGELE SE AMUZĂ.

Istoria întâmplărilor este cunoscută. În Iordania, coroana regelui Hussein a trebuit să fie susținută de batalioanele de parașutiști englezi, chemate în țară de augustul iordanian, spre a fi apărat de... compatrioții săi.

Pentru că tronul lui Hussein proptit în baionetele engleze nu prezenta însă destulă stabilitate, regele a cerut ulterior și sprijinul americanilor. Aceștia au s-au lăsat rugați de două ori și au sărit imediat, sprijinindu-l cu un guvern iordanian proamerican, guvern sprijinit, la rândul său, de dolarii Wall-Street-ului.

Evident, în fața unei asemenea întorsături neașteptată, baionetele engleze s-au supărat foc. — Cum adică, majestate — au spus ele — batalioanele engleze să apere un guvern proamerican?... Nu!... Batalioanele engleze vor să apere un guvern proenglez!...

Hussein a înțeles repede (fiindcă el îi înțelege mai ușor pe anglo-americani decât pe iorda-

nienii și a numit, în consecință, un guvern proenglez.

Cum s-a ajuns la această situație? Simplu. După venirea sa la Londra (1959), regele iordaniei (nu al iordaniei) a primit un credit nerambursabil de două milioane lire sterline. Așadar, în acel moment, Londra avea prioritatea: milioanele batalioane. Firește, deci, ca rezultat s-a făcut proenglez.

Bineînțeles că Statele Unite au început și ele manevrele de curaj — Atacă englezii cu lira. Atacă noi cu dolarii!

Așa că, în momentul de față, Hussein primește cu amărăciune. Cu mina proamericană dolarii, cu mina proengleză lirele. Fiindcă orice om, el chiar de viață regală, are decît două mîini, evident că Hussein îi lipsește și cea de-a treia mîină, care putea even să fie proiordaniană: din cauza acestei a treia mîini însă, „ajutoarele” primite, poporul iordanian nu beneficiază de un singur ban.

● În ajunul vizitei lui Eisenhower în America Latină, revista americană „Newsweek” arăta cu neliniște că „un val de anti-americanism străbate întreaga America Latină”. Explicația acestei „ostilități violente față de S.U.A.” o găsim într-un raport prezentat recent de o comisie a Congresului, care critică politica dusă de S.U.A. față de țările Americii Latine, unde, „peste jumătate din populație este subalimentată, aproape 50 la sută, analfabetă și marea majoritate, lipsită de pământ”. Și, colac peste pupăză, mai „beneficiază” și de „ajutorul” american.

● Radio Tokio anunță că 112 mari firme japoneze au realizat, în cursul ultimului an, profituri în valoare de aproape 22 de miliarde yeni, ceea ce reprezintă un spor de peste 40 la sută față de 1958. În aceeași perioadă, veniturile oamenilor muncii au scăzut cu mult sub minimul de trai, care este calculat oficial la 8.000 yeni lunar de cap de familie. A crescut în schimb numărul șomerilor, prețurile la o serie de alimente — și, în primul rând, la orez — s-au majorat, ca și tarifele la diferitele servicii comunale etc. Oricum, nu-i greu de deslușit tîlcul „contrastelor japoneze”.

● A doua Conferință a popoarelor Africii, care s-a ținut la Tunis, a dezbătut și problema neocolonialismului. Păcînd abstracție de etucubrațiile pseudoteoretice din surșă americană, reprezentanții Africii au definit neocolonialismul drept „un regim în condițiile căruia dominația colonialistă este menținută”. Mai clar, nici că se poate!

● Ministrul vest-german Lindrath, îngrijorat la culme de soarta blocului atlantic, cere înțjzhebarea unei așa-zise „organizații spirituale a N.A.T.O.”. Jahnig colac de salvare, pentru un bloc atît de războinic...

● Spre deosebire de ministrul său, Adenauer ține să braveze cu orice preț, erijîndu-se — ca și predecesorul său Hitler — în „omul providenței”. Numai că ifosele cancelarului creștin-democrat nu sînt luate în seamă nici măcar la Vatican. Așa se face că, acca parte din declarațiile făcute de Adenauer în Italia, care se referă la așa-zisa „misiune divină a Germaniei occidentale, de a fi bastionul occidental împotriva Răsăritului”, a fost „omisă” din relatările multor ziare catolice italiene.

● Autoritățile coloniale britanice au promis Ugandei o constituție, pe temeiul căreia să fie pregătite condițiile acordării independenței la care năzuiește de atîția ani poporul acestei țări africane. Pînă una alta însă, trupele colonialiste sărțșesc adevărate vărsări de sînge, pentru menținerea „ordinii”. Numai într-o singură săptămîna, au fost vîniți și ucși numeroși africani. În toată țara s-au operat arestări masive. Cum s-ar zice, înainte de orice, „civilizatorii” englezi în să... „aplice” constituția.

● Tratatine la Bruxelles; de o parte reprezentanții guvernului belgian, de cealaltă, trimișii misiunii de eliberare națională din Congo. Cum s-or fi simșit exponenșii autoritășilor coloniale șezînd la aceeași masă cu Patrice Lumumba, omul pe care au fost silii să-l scoată din temnișă, după ce l-au supus unor cumplite torturi pentru că ceruse ca poporul său să fie liber? La masa de tratative, rănille încă proaspete și urmele cîtușelor pe care le-a purtat Lumumba acuzau ele înșile pe colonialiști.

● La New York, Comisia pentru cercetarea activității antiamericane a deschis o anchetă împotriva tinerilor americani care au luat parte la Festivalul Mondial al Tineretului de la Viena.

La Dortmund, autoritășile vest-germane au recurs la o înscenare asemănătoare, sub forma unui proces. Deosebirea dintre ancheta de la New York și procesul de la Dortmund? Nici una.

D. B.

În întreaga lume provocările fasciste din Germania occidentală au sîrșnit un uriaș val de proteste. În fotografia de sus: mii de londonezi au ieșit în fața ambasadei vest-germane, unde reprezentanșii ai manifestanșilor au înșinat o lună de protest ambasadorului vest-german. Fotografia din dreapta: membri ai organizașiei vest-germane de tineret „Soimii” din Berlinul occidental, făcînd de gardă la Monumentul victorilor fascismului, pentru a nu fi profanat de fas-

șiantul Todor Pavlov, președintele Academiei Știinșe a R.P. Bulgaria, a împlinit recent 70 ani. Cu acest prilej, Comitetul Central al Partidului Comunist Bulgar l-a adresat un salut, iar Ședintele Adunării Populare a R.P. Bulgaria a șădit un decret prin care l-a șădit decernarea titlului de Erou al Muncii Socialiste.

În fața tribunalului militar din Bagdad, a fost judecat grupul de atentatori la viața primului ministru irakian, Kassem. În fotografie: un aspect din timpul procesului.

Umele sînt distribuite în egală măsură de către Hussein: în înzestrarea curșii regale, în înzestrarea legiunii arabe pentru înzestrarea țării cu o armată militară. Adică, iordanienii primîș exact ceea ce aveau nevoie, spre a ieși din mizeria care se zbat: tancuri și artilerie...

A plecat în Elveția să șchieze. Iată-l, în mijlocul nămeșilor! Se simte probabil mai în siguranșă pe gheață, în Elveția, decît pe uscat, în Iordania.

V. RADU

- Corturile sînt rămășșite ale trecutului? Să le oferim tancuri, ultimul răcnet al lizașiei. Populașia mai rășănită brazdele cu plugul de rășănit? Să le dăm tunuri și bombe, înșore pămîntul pe dos nici un efort fizic!

Iată deci, legiunea arabă mată pînă-n dinșii, cu un urș scop: cel al ridicării nivelului de trai al triburilor aniene...

șă se explică și atitudinea năi bătătoare a regelui, care năișă cu un marș asupra... Iadului! Creașie a Wall-șet-ului și a Londrei, nepopu-șii Hussein ștrigă din răsări:

„Eu apăr cauza arabă! Eu va apără, pînă la ultimul dolar!” Șulzait din pricina atștor zbururi prinșare, Hussein și-a șulzait un bine meritat concediu.

Fotografia actrișei Silvia Popovici, apărută pe coperta numărului 6 din 18 februarie a.c., aparșine fotoreporterului nostru A. Mihalopol.

REDACȚIA:

București, Piața Știinșei. Cășușă Poștală 3507 of. 33. Tel. 17.60.10, int. 1744.

ABONAMENTE
la toate oficiile poștale din țară și la factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și institușii.

PREȚUL ABONAMENTELOR:
3 luni: 26 lei; 6 luni: 52 lei; un an: 104 lei.

Prezentarea grafică: Ion VULPESCU.
Tipărișă la Combinatul Poștografic Casa Știinșei „I. V. Ștașin”.

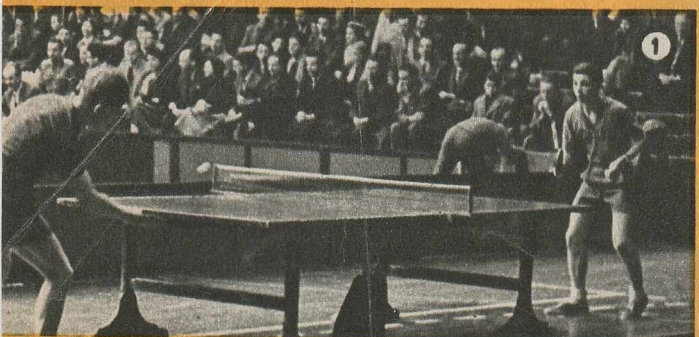
zentativei feroviare de volei a R.P.R., primind din mâinile președintelui U.S.I.C., Marc Pernot (Franța), cupa transmisibilă a U.S.I.C. Un trofeu pe măsura eforturilor depuse de formația noastră în partida cu reprezentativa feroviară a U.R.S.S., pe care a învins-o cu 3-1.

În cadrul Cupei Campionilor Europeni la volei masculin, Rapid-București a învins din nou, cu 3-0 în retur, pe E.O.S.-Lausanne, calificându-se astfel pentru turul următor al competiției.

La sfârșitul celor trei zile ale întâlnirii de tenis de masă dintre R.P. Română și R.P. Ungară, reprezentanții maghiari au ieșit învingători pe echipe și individual. În fotografie: Zoltan Berczik, neînvingător în turneul individual bărbăți, jucând în compania tinerului nostru reprezentant A. Rehi (foto 1). Câștigătoarea turneului individual feminin, Eva Koczian, de asemenea neînvingătoare, are ca parteneră pe compatrioata sa Ilona Kerekes (foto 2).

Ziua frumoasă de iarnă, cu mult soare, și terenul zvintat au prilejuit un interesant meci fotbalistic pe stadionul Dinamo, între echipele bucureștene Rapid-Dinamo și Progresul-C. ca un prelude al sezonului fotbalistic competițional ce va fi inaugurat la începutul lunii martie. În fotografie: Ene a pierdut. A pierdut ocazia de a egala, când scorul era favorabil rapidiștilor. Coe, venit din urmă, îl scutește pe Dungu de emoție, trimițându-l în corner.

Fotografiile de Romulus SCURTU

FILMELE SĂPTĂMÎNII – FILMELE SĂPTĂMÎNII – FILMELE SĂPTĂMÎNII

„MAI TARE CA MOARTEA” — o nouă producție „Mosfilm”, în regia talentaților cineaști A. Alov și V. Naumov, cunoscuți publicului nostru prin filmele lor precedente, „Tinerete zburcumată” și „Pavel Korceaghin”. Eroi actualului film sînt cîțiva adolescenți — delegați ai tineretului dintr-un orașel sudic al Uniunii Sovietice la primul con-

gres general al Uniunii tineretului muncitoresc și țărănesc din întreaga Rusie — care trebuie să ajungă la Moscova, biruind uriașele piedici ale încercării albe din 1918. Drumul acestor tineri, plămădiți din dirzenle, îndrăzneală și credință înflăcărată în cauza revoluției, a dat, într-o descriere cinematografică originală, cu momente intens dra-

matice, filmul „Mai tare ca moartea” (foto 1).

„VOCI ÎN INSULĂ” e o producție a studiourilor bulgare, care ne dau din ce în ce mai frecvent dovada maturizării lor. Un film ce se distinge prin tonul sincer, vibrant cu care istorisește povestea comuniștilor întemnițați în anul 1925 pe o insulă azvîrlită în largul Mării Negre.

Oameni epuzați fizicește, supuși sistematic torturilor și umilintelor, ne dau un exemplu de tărie morală, neabandonînd nici o clipă demnitatea umană, făcînd totul pentru a-și recîștiga libertatea și a reintra în lupta revoluționară (foto 2).

„ULTIMA NOAPTE PE TITANIC”, o producție a studiourilor engleze, care reeditează

pe ecran cu destul realism — după mai bine de patru decenii — imaginea unei catastrofe maritime ce a zguduit, la începutul său, opinia publică mondială în cazul transatlanticului „Titanic”. Meritul filmului este de a nu fi limitat strict la descrierea fatalului accident, ci de a fi purtat de la bun început atenția către sutele de pasageri ai „Titanicului”, compartimentate pe clase, după starea lor socială. Cu obiectivitate, regia se zărește și înregistrează pe peliculă o serie de date ce demonstrează lipsa de omenie, dusă pînă la crimă, a pasagerilor din clasele de lux (foto 3).

PREȚUL 2 LEI